

Ljudski demokratični cirkus Sakešvili

Sakešvilski ljudski demokratični cirkus

Osebe:

SAKEŠVILI

SAKEŠVILI

SAKEŠVILI

SAKEŠVILI

in še nekdo

EN SAM DOLG PRIZOR DO KONCA IGRE

Na odru je skala.

Takšna za sedeti ali pa stati na njej.

Nihče ne ve, zakaj.

Niti enkrat se ne sme uporabiti.

Na oder prikoraka možakar v dolgočasni obleki in z veliko mero osebne prizadetosti oznani ...

SAKEŠVILI Drage dame in gospodje, težkega srca vam moramo povedati žalostno novico, da je predsednik Ljudske demokratične republike Sakešvili in oče naroda Sakešvili, naš véliki doživljenjski predsednik Sakešvili – (obmolkne in od ginjenosti skloni glavo) Hvala mu – danes dopoldne nenapovedano preminil v sakešvilski bolnišnici. Ves sakešvilski narod je vse te mesece upal, da mu bo uspelo premagati zahrbtno sakešvilijo, saj je večkrat kazalo na bolje, vendar mu to žal ni uspelo.

Sredi te pomembne oznanitve ga prekine drugi možakar. Oblečen v enako dolgočasno obleko priteče med občinstvo, prične pokati frise in početi razne druge prismodarije. To je Sakešvili. Sakešvili strpno počaka, da ta opravi svoje in jo pobriše, nato pa pojasni ...

SAKEŠVILI Oprostite, našemu rekviziterju se je zmešalo.

Zdaj pa bi prosil za minuto molka, da počastimo spomin na našega pravkar preminulega doživljenjskega predsednika. (skloni glavo) Hvala mu. Prosim, če vstanete ...

Povabi občinstvo, naj vstane, sklene roke in se pripravi.

SAKEŠVILI Minuta molka.

Sledi svečana minuta molka.

Ko na oder priteče Sakešvili z leseno desko. Sakešvili ga sicer s kotičkom očesa opazi, a se ne premakne, skrbno zavezan svojemu dostojanstvenemu molku. Sakešvili ga z desko močno

lopne čez hrbet, da se ta prelomi na pol. Sakešvilija to strašno zaboli in je osupel, a nadaljuje z molkom in z muko pogumno ignorira bolečino.

SAKEŠVILI Slava mu.

Pobere kose deske in jih odnese z odra. Vmes pove ...

SAKEŠVILI Oprostite, našemu rekviziterju se je zmešalo.

Vrne se.

SAKEŠVILI Drage dame in dragi gospodje, ob tej priložnosti bi se vam rad opravičil, ker bomo današnjo predstavo izvedli v nekoliko posebnih razmerah. Kot sem že omenil, se je našemu ...

Od nekod se zasliši nori smeh. Sakešvili podzavestno pogleda, odkod bi ta lahko prišel, a se brž zbere in nadaljuje ...

SAKEŠVILI ... rekviziterju zmešalo. Drugače imamo s seboj celo vrsto kostumov in rekvizitov, a sedaj ni na voljo nič od tega. Zmešalo pa se mu je ... nemalo. Danes, ko smo izvedeli za smrt našega doživljenjskega predsednika Sakešvilija ... (skloni glavo) Hvala mu. ... si je začel puliti lase, vleči kožo z obraza in vpiti, da se bo podelal v foyerju. In to je potem tudi storil. Nato je pobegnil z rekviziti, ki so potrebni za našo predstavo in jih prodal na črnem trgu. Od takrat ga nismo več videli. (premolkne in čez hip doda) Do tega trenutka. Kakorkoli ... mi bomo izvedli nocojšnjo predstavo kar se da korektno in se potrudili, da ne boste opazili razlike. In da se je našemu akviziterju ... saj veste ... (nakaže z roko) – zmešalo.

Na oder priteče Sakešvili in za njim še možakar, ki ga lovi. Prvi pobegne čez na drugo stran in izgine za zaveso, drugi pa se presenečeno ustavi, ko uzre občinstvo in Sakešvilija. Nerodno obstane in ne ve, kaj storiti. Oblečen je v enako dolgočasno obleko kot Sakešvilija in ime mu je Sakešvili.

Po prstih pohiti do Sakešvilija, ga potegne na stran in mu zašepeta v uho.

SAKEŠVILI Kaj?!

Sakešvili mu znova šepeče v uho in resno prikima. Strah ga je pogledati v občinstvo, tako se zdi ta stvar resna.

SAKEŠVILI Kako je to mogoče?

SAKEŠVILI Oba. (prikima)

SAKEŠVILI Kako oba? Rekel si samo Sakešvili?

Sakešvili se znova primakne k Sakešvilijevemu ušesu in mu vanj zašepeče, nato se odmakne in mu resno prikima. Še vedno ne upa pogledati občinstva.

SAKEŠVILI (še kar ne more verjeti) Saj je vendar slon!

SAKEŠVILI Skupaj s šimpanzem sta se ga napila. Cela flaša Sakešvilovke je šla.

SAKEŠVILI Mater Sakešvilsko, pa kaj je danes vsem?! (si gre živčno skozi lase – nato pojasni občinstvu) Sakešvilija sta nam ušla. (nato Sakešviliju) Kje sta pa dobila alkohol?

SAKEŠVILI Sakešvili jima je dal.

SAKEŠVILI Madonca, ta je popolnoma nor!

SAKEŠVILI Kaj bomo zdaj?

SAKEŠVILI Prinesi Sakešvilije.

SAKEŠVILI Ne bo šlo.

SAKEŠVILI Kako ne bo šlo?

SAKEŠVILI Kletka je odprta, njih pa ni.

SAKEŠVILI Kako ni?

SAKEŠVILI Tako da niso prisotni.

SAKEŠVILI (vzdihne) Najbrž spet Sakešvili.

SAKEŠVILI (resno prikima) Zgleda, da ima resne težave.

SAKEŠVILI (se razkuri) Pa kako jih je mogel spustiti na plano?! Kaj je res tako nor?!

SAKEŠVILI Vse kaže na to.

SAKEŠVILI Vendar, čestitati mu ne mislim. Na to naj kar pozabi. (se spomni) Ampak škorpijoni niso mogli daleč, najbrž so kje v kakšnem kotu.

SAKEŠVILI Sem že vse pregledal. Niti enega nisem našel. Razen tukaj ... (previdno namigne na občinstvo)

SAKEŠVILI Aha. (mu je jasno) No, pa poglej. Pa diskretno. Saj veš, kako strupeni so.

Sakešvili gre med občinstvo iskat Sakešvilije. Potika se med sedeži in pogleduje po tleh, še posebej pri nogah gospa s krili. Sakešvili ga z odra napeto opazuje.

SAKEŠVILI Jih vidiš?

SAKEŠVILI (vzklíkne) Tu je en!

SAKEŠVILI Odlično! Zgrabi ga!

Sakešvili se skloni, pomešetari z roko pri tleh in izpod nog ene gospodičen potegne škorpijona.

SAKEŠVILI Imam ga! (ga zadovoljno pokaže Sakešviliju)

SAKEŠVILI Čestitam! Prinesi ga.

Sakešvili že hoče s škorpijonom na oder, ko nekaj na njem pritegne njegovo pozornost.

SAKEŠVILI Hm ...

SAKEŠVILI Kaj je?

SAKEŠVILI Ni pravi.

SAKEŠVILI Kako ni pravi?

SAKEŠVILI Ni Sakešvili. Mu je zelo podoben, vendar na žalost ni.

SAKEŠVILI Nazaj ga daj, samo Sakešvilije išči.

SAKEŠVILI Prav.

SAKEŠVILI Oprostite ... (vrne škorpijona gospodični pod noge in išče naprej)

SAKEŠVILI Pa diskretno.

SAKEŠVILI Šment!! (se lopne po čelu, ker se je nekaj spomnil)

SAKEŠVILI (že v strahu pred novo nesrečo) Kaj šment?

SAKEŠVILI Smola.

SAKEŠVILI Kaj smola?

SAKEŠVILI Pozabil sem ti povedati, da tudi Sakešvilija ni.

SAKEŠVILI Gromska strela!

SAKEŠVILI Že od zjutraj.

SAKEŠVILI In to mi komaj zdaj poveš?! (si gre živčno skozi lase)

SAKEŠVILI (nejevoljno) Če pa se mu je zmešalo!

SAKEŠVILI Tudi njemu? Kako se lahko pitonu zmeša?

SAKEŠVILI Ne pitonu, rekviziterju.

SAKEŠVILI Aja. Ja. Saj, hvala bogu. Ta bi bila pa dobra, da se kači zmeša.

SAKEŠVILI Gotovo mu je Sakešvili pomagal.

SAKEŠVILI (jezno udari v pest) To rekvizitersko govno! (nato takoj razburjeno) Ampak najti ga moramo! Lahko se ovije okoli koga in ga brrrrr... (ga strese že samo ob pomisli)

SAKEŠVILI Ne razmišljajmo tako negativno. Mogoče samo kje spi.

SAKEŠVILI Pusti zdaj Sakešvilije, pa pridi sem, to je bolj pomembno.

Sakešvili se vrne na oder.

SAKEŠVILI A si zadaj res vse ...? (namigne nekam nazaj)

SAKEŠVILI ... vse pogledal. (prikima)

SAKEŠVILI Da se ni slučajno ... (z roko oponaša plazečo se kačo) kam ven?

SAKEŠVILI (odkima) Ne, ven ni mogel – je vse zaprto. Tukaj je edina možnost. Rad ima družbo.

SAKEŠVILI Presneti Sakešvili!

SAKEŠVILI Ja, zmešan je točno po predpisih.

SAKEŠVILI Pa ne Sakešvili.

SAKEŠVILI Aja, Sakešvili, ja.

SAKEŠVILI Sakešvili, ja.

SAKEŠVILI A pogledava? (namigne na občinstvo)

SAKEŠVILI Kaj vem, nočem, da nastane panika.

Nelagodno in s slabo vestjo, kar skušata nerodno skriti, se ozreta po občinstvu. Nato stopita na rob odra ... Nakar se iz daljave zaslišijo grozeči vzkliki ...

SAKEŠVILI (samo glas) Pobil vas bom! Vse vas bom pobil!

Sakešvilija otrpneta in se strahoma zbegano pogledata.

SAKEŠVILI Si slišal?

SAKEŠVILI Slišal. (prikima)

SAKEŠVILI Misliš, da je ...?

SAKEŠVILI Čisto možno.

SAKEŠVILI Na vse moramo biti pripravljene.

SAKEŠVILI Absolutno.

Potem pričneta napeto opazovati tla parterja pod njima. Nenadoma se urno umakneta nekaj korakov nazaj. Na obrazu se jima riše groza. Sledi nervozni pritajeni pogovor ...

SAKEŠVILI Si videl?

SAKEŠVILI Videl. (prikima)

SAKEŠVILI Misliš, da je lačen?

SAKEŠVILI Kaj vem. Najbrž ne. Sakešvilijev ni več.

SAKEŠVILI (razburjeno vzklikne) Kaj, zajcev tudi ni?!

SAKEŠVILI Pssst! (ga Sakešvili opozori na občinstvo, naj stiša glas) Sakešviliju je uspelo prilesti v njihovo kletko.

SAKEŠVILI (nakremženo) U, to je bil masaker.

SAKEŠVILI Ja, vse naenkrat jih je pogoltnil.

SAKEŠVILI Pa so bili tako srčkani.

SAKEŠVILI Srčkani, kaj se hoče ...

Sakešvili žalostno vzdihne in za hip se zamislita. Nato se zdramita in pomakneta še nekoliko globlje v oder, odkoder nadaljujeta svoj nervozni pritajeni pogovor.

SAKEŠVILI Mislil sem, da bi začeli s Sakešviliji, ker nimamo kostumov in rekvizitov.

SAKEŠVILI Vem, Sakešvili, vem. Samo – kaj moremo. Kdo bi lahko napovedal, da se bo Sakešviliju nenadoma utrgalo. Včeraj je še zgledal tako zdrav.

SAKEŠVILI Podelal se je v foyerju.

SAKEŠVILI Vem. On marsikaj zmore. Zelo je sposoben.

SAKEŠVILI No, se vsaj ni na odru.

SAKEŠVILI Daj no, saj ni režiser. Mater sakešvilsko, predstavo moramo izpeljati. (si gre živčno skozi lase)

SAKEŠVILI Vem, Sakešvili, vem ...

SAKEŠVILI Kaj bomo?

SAKEŠVILI (se nenadoma spomni) Dajmo himno!

SAKEŠVILI (mu je takoj všeč ideja) Seveda! (se obrne k publiki in oznani) Himna ljudske demokratične republike Sakešvili!

Strumno se postavita, izbočita prsi in položita roko na srce. In zapojeta. Ker je državna himna, ljudje vstanejo. Če pa ne, pa jim nakažeta, da se spodobi.

SAKEŠVILI in SAKEŠVILI:

Na okope, na okope –

Sakešvili, Sakešvili!

Naše sonce, naše zvezde,

tebi se predajamo –

Sakešvili, Sakešvili!

Vstanimo vsi,

ko zarja zagori.

Sakešvili, Sakešvili,

v naših srcih večno si!

Hrepeneli smo za tabo

in končno si tu pri nas.

Sakešvili, Sakešvili,

ti si naš okras!

Medtem ko pojeta, rekviziter za njunima hrbtoma kaže 'Hitlerja' – z dvema prstoma oponaša njegove brke, drugo roko pa ima iztegnjeno v arijski pozdrav. In še razne druge hece počenja – na primer dela jima 'rogece', poka frise nad njima in se drži za nos – češ da smrdita, skaklja kot pajac in trka z nogami v zraku ter se prekopicava, si vrta po nosu in njegovo vsebino briše vanju ter počne še razne druge barabije in vragolije.

Sakešvilija nimata pojma o tem in se čudita, čemu se občinstvo smeji, saj je to vendar njihova himna, a vestno in dosledno pojeta.

SAKEŠVILI in SAKEŠVILI:

Hrepeneli smo za tabo

in končno si tu pri nas.

Sakešvili, Sakešvili,

ti si naš ...

Pri zadnji vrstici se Sakešvili zlomi in med petjem zahlipa.

SAKEŠVILI Ne morem, ne morem ... ne morem verjeti, da ga ni več! (zajoče)

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

Tako žalostno obstojita. Nato Sakešvili stopi naprej pred občinstvo in si gre živčno z roko skozi lase. Čuti se dolžnega pojasniti ...

SAKEŠVILI Dame in gospodje, moja dolžnost je, da vam povem: zaobjela nas je nepopisna žalost, bil je naš oče, brat in učitelj.

SAKEŠVILI In zet.

SAKEŠVILI Zet? Komu je bil zet?

SAKEŠVILI Materi gospe predsednice Sakešvili.

SAKEŠVILI Ah ja, seveda. A ta še živi?

SAKEŠVILI Mislim da.

SAKEŠVILI Kako je to žalostno, ko starši preživijo svoje otroke. Počakaj, potem je bil tudi mož. Gospe predsednici Sakešvili.

SAKEŠVILI Seveda, bil je tudi mož. Samo ne vsem.

SAKEŠVILI No ja, vsem res ne. Ampak ne bi želel koga izpustiti. Kaj je bil pa tebi?

SAKEŠVILI Meni? Ne vem, če meni ni bil najprej oče, potem pa vse ostalo. Rekel bi tak vrstni red: najprej oče, potem učitelj in na koncu brat.

SAKEŠVILI Torej nič zet?

SAKEŠVILI Zet vsekakor ne. Pa tebi?

SAKEŠVILI Kaj je tisti, ki spi s tvojo ženo?

SAKEŠVILI O, Sakešvili, kakšna čast! Iskrene čestitke! Od srca.

SAKEŠVILI Hvala. Nisem hotel, da se razve, da ne bi mislili, da sem zato dobil ta položaj.

SAKEŠVILI Oh, nikakor ne! Ti si vendar ta položaj izredno zaslužiš, Sakešvili.

SAKEŠVILI Sakešvili je hotela ...

SAKEŠVILI Ma pusti zdaj svojo ženo!

SAKEŠVILI Imaš prav.

SAKEŠVILI Je pa zanimivo, da si je izbral prav njo ...

SAKEŠVILI Kako to misliš?

SAKEŠVILI Moja Sakešvili je veliko bolj ... bočna. Ali je tudi kaj malih Sakešvilijev?

SAKEŠVILI Seveda.

SAKEŠVILI A mu je kateri podoben?

SAKEŠVILI Seveda.

SAKEŠVILI Kakšna čast! Izredna čast!

SAKEŠVILI Čeprav nisem čisto prepričan. Oči ima po Sakešvili.

SAKEŠVILI Moj ima pa ravno oči po meni, pa ostalo po Sakešvili.

SAKEŠVILI Ja, tako je to pri otrocih – od vsakega Sakešvilija kaj poberejo.

SAKEŠVILI A je lepo, če si podoben našemu doživljenjskemu predsedniku Sakešviliju.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Vem. In zdaj ga več ni. Kaj bo z nami?

SAKEŠVILI Ne vem ... ne vem ... Treba bo vzdržati.

SAKEŠVILI Ja, vzdržati.

SAKEŠVILI Skupaj premagati.

SAKEŠVILI Ja, skupaj premagati.

Bolečina ju vse bolj lomi. Objameta se v tolažbo drug drugemu. Do njiju prihiti rekviziter in ju prične z iztegnjenim jezikom, hlastno kot psiček naskakovati. Nato zbeži ...

Sakešvili in Sakešvili nekaj zaslutita in se hitro odmakneta drug od drugega – nerodno jima je

...

SAKEŠVILI Sakešvili, kaj pa počneš?

SAKEŠVILI Jaz? Mislil sem, da ti, Sakešvili.

SAKEŠVILI Ne spodobi se, da bi se moški objemali, čeravno nas bridka žalost k temu primora.

SAKEŠVILI Prvič sem se objel s Sakešvilijem.

SAKEŠVILI In kako se ti je zdelo?

SAKEŠVILI Počutil sem se varnega.

SAKEŠVILI Jaz tudi.

Nastopi nelagoden trenutek tišine. Nakar se Sakešvili odloči ...

SAKEŠVILI Grem za vsak slučaj še enkrat preverit rekvizite, ti pa ta čas prevzemi. Ljudem smo obljubili predstavo.

SAKEŠVILI Kaj pa naj rečem?

SAKEŠVILI Da se je rekviziterju zmešalo.

SAKEŠVILI Hvala. Dober nasvet.

Sakešvili se obrne in gre. Preden izgine izza zavese, ga Sakešvili znova trešči z desko, tokrat po glavi in tako močno, da obleži. Nato ga povleče za zaveso, da ga ni več videti.

Sakešvili stopi naprej, si tre roke in v zadregi gleda v občinstvo. Najprej ima tremo, vendar mu beseda kmalu prav lepo steče.

SAKEŠVILI Ja ... rekviziterju se je zmešalo.

Drugače pa imamo v naši ljudski demokratični republiki Sakešvili vse zelo lepo urejeno. Vrste pred trgovinami so vedno ravne in tudi prvega v mesecu, ko pride kruh, niso valovite.

Lovska sezona traja od pomladi do jeseni, homoseksualce pa lahko streljamo vse leto.

Nagrada je fototapeta z našim doživljenjskim predsednikom. (skloni glavo) Hvala mu.

Kmalu ne bom imel več kam lepiti.

Vendar sedaj bolj lovimo tiste, ki se sami samozadovoljujejo. Potem dobim bone za mleko.

Pri nas je samozadovoljevanje dovoljeno le če te samozadovoljuje kdo drug ali pa če imaš bon. Takrat se lahko tudi sam.

Najpogostejši priimek je Stermecki, vendar ga bo kmalu izrinil Sakešvili.

Na našo državo meji več držav, ki jih ne smemo poimenovati, ker so zaostale. Nimajo niti enega kipa našega doživljenjskega predsednika Sakešvilija. (skloni glavo) Hvala mu ...

On je zelo radodaren. Taborišča, ki jih je zgradil za Nesakešvilije in za tiste, ki se samozadovoljujejo brez bonov, je opremil s tuši.

Naša dežela je zelo lepa. Polna je je spomenikov našemu doživljenjskemu predsedniku Sakešviliju. (skloni glavo) Hvala mu. In vsaka ulica se imenuje po njem. Tudi doline, reke in gore.

Imamo eno bencinsko črpalko.

Nekoč je našemu doživljenjskemu predsedniku ... (skloni glavo) Hvala mu. ... zmanjkalo bencina. Takrat nam je bilo vsem hudo in treba je bilo zgraditi še nekaj dodatnih taborišč.

Če imaš srečo, naš doživljenjski predsednik izbere tvojo ženo za oploditev. (skloni glavo) Hvala mu.

Ni večje časti kot skrbeti za malega Sakešvilija.

Televizijo imamo razvito in je postavljena v inštitutu. Tam so tudi navodila.

V inštitutu so izumitelji. Oni imajo bone za peteršilj in sardine.

Naš doživljenjski predsednik Sakešvili je tudi naš največji znanstvenik, on je izumil izum, da lahko tudi drugi znanstveniki izumljajo. (skloni glavo) Hvala mu.

V naši ljudski demokratični republiki Sakešvili smo izumili luknje za vezalke. Izumili smo še ... naj samo na hitro naštejemo glavne izume: harpuno za gozdne živali, ki jo je naš doživljenjski predsednik Sakešvili, hvala mu (na hitro skloni glavo), poimenoval puščica, drog za ples in sonce.

Ko pride bog – to je nekako vsake pol leta – dobimo bone za samozadovoljevanje.

Navadno samo prespi v predsedniškem bloku.

Ko je prišel prvič, je povedal, naj molimo k našemu doživljenjskemu predsedniku, tako kot on. (skloni glavo) Hvala obema.

Vsi živimo v enem bloku, razen našega velikega doživljenjskega predsednika. (skloni glavo) Hvala mu. On ima predsedniški blok. Razlikuje se od našega po oknih, drugače pa uporablja vrata, tako kot mi. Tukaj se vidi kako je naš predsednik blizu svojemu ljudstvu. (skloni glavo) Hvala mu.

V sušilnici, v pritličju bloka, je prostor z drogom za ples. Vsak zaveden Sakešvilijec mora znati plesati na drogu. To je del naše folklore, ki jo skrbno negujemo in je obvezna.

Imamo dve atomski bombi in za vsako katapult.

Pride ženska, oblečena v lep svetleč, tesno prilagajoč gimnastični kostum. To je Sakešvili. Med hojo se vsake toliko upogne v kolenih in zraven razgiba še roke. Ustavi se in se začudena zagleda v sredino odra.

SAKEŠVILI Kje pa je drog?

SAKEŠVILI Rekviziterju se je zmešalo.

SAKEŠVILI Že spet?

SAKEŠVILI 'Že spet'? A se mu je že kdaj?

SAKEŠVILI Seveda, še vsakič.

SAKEŠVILI Zakaj pa si ga potem predlagala?!

SAKEŠVILI Ker je rekel, da je sedaj čisto v redu.

SAKEŠVILI Ko Sakešvili to sliši, bo strašno vesel.

SAKEŠVILI Sem mislila ...

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Ja, da bo tokrat normalen. A je fejest nor?

SAKEŠVILI Tokrat mu je uspelo preseči samega sebe. Od kod pa tebi kostum?

SAKEŠVILI Za vsak slučaj s seboj nosim rezervnega.

SAKEŠVILI Rezervnega? Kako pa ti je to padlo na pamet?

SAKEŠVILI Ja, če se rekviziterju slučajno zmeša. Groza! (se nenadoma spomni)

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Sakešvili je v svoji prejšnji službi nekoga ubil, ko se mu je zmešalo.

SAKEŠVILI Ah, daj no.

SAKEŠVILI Ne, res. Baje se je najprej podelal v foyerju, potem pa je nekoga zaklal.

SAKEŠVILI Kje pa je delal takrat?

SAKEŠVILI V cirkusu.

SAKEŠVILI A tudi?

Previdno in v nekakšnem nelagodju se ozreta naokoli.

SAKEŠVILI Si prepričana?

SAKEŠVILI Ja. Med predstavo. (prične govoriti preteče, kakor da pred seboj vidi opisano)
Plazil se je med sedeži, čisto po tiho ... ljudje ga sploh opazili, ker so bili tako zaverovani v predstavo ...

SAKEŠVILI V prvih vrstah ali bolj zadaj?

SAKEŠVILI Ne vem. Plazil se je za njihovimi hrbti, nihče ni ničesar slutil, sploh niso pomislili na to, da jim smrt diha za vrat, da se bo zdaj zdaj nad njimi vzpel norec z nožem in ga ...

V dvorani se sunkovito odprejo vrata in rekviziter s strašljivim krikom plane med občinstvo.

SAKEŠVILI Pobil vas bom! Vse vas bom pobil!

Nato v norem smehu ucvre ven in za seboj tresne z vrati.

SAKEŠVILI (zagotovi občinstvu, da ga pomiri) Vse je v najlepšem redu. To je samo del predstave. Ne skrbite.

SAKEŠVILI Kako je bilo spati z doživljenjskim predsednikom?

SAKEŠVILI Izredna čast, kaj pa misliš! (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

(prizadeto) Sakešvili, mislil sem ...

SAKEŠVILI A zaradi tistega v garderobi? Pozabi to, Sakešvili. To se je zgodilo, ker sem bila ranljiva.

SAKEŠVILI Nisi rekla, da sta s Sakešvilijem končala?

SAKEŠVILI Kako naj plešem, če ni droga?

SAKEŠVILI Ne vem.

SAKEŠVILI Pa začnimo s sakešviliji.

SAKEŠVILI Ne moremo. Vse jih je izpustil na prostost.

SAKEŠVILI (občudujoče) Ta je nor, kot se spodobi! Kje je moj mož?

SAKEŠVILI Iskat ga je šel.

SAKEŠVILI Ne bo ga našel. Ko se mu zmeša, je vsega sposoben. V vsaki službi do sedaj je nekoga ubil.

SAKEŠVILI Sem mislil, da samo v prejšnji. A veš vsaj, kdaj začne ubijati? Ker do sedaj je še samo grozil.

SAKEŠVILI Praviš v foyerju se je že podelal?

Sakešvili prikima.

SAKEŠVILI Pa Sakešvilija je z desko?

Sakešvili prikima.

SAKEŠVILI Kolikokrat?

SAKEŠVILI Kaj pa jaz vem.

SAKEŠVILI Povej – to je važno.

SAKEŠVILI Jaz sem videl samo enkrat. Kolikokrat bi moral?

SAKEŠVILI Dvakrat.

SAKEŠVILI Ne bi vedel. In kaj sledi potem?

SAKEŠVILI Zmanjka elektrike.

SAKEŠVILI In potem začne ubijati?

SAKEŠVILI Ja.

Zmanjka elektrike. Nastopi trda tema.

SAKEŠVILI Tako kot zdaj?

SAKEŠVILI Mislim, da ja.

SAKEŠVILI In potem?

SAKEŠVILI Potem se prične plaziti.

V temi med občinstvom se plazi neka postava. Tu in tam se koga dotakne. Slišimo vzklike.

SAKEŠVILI (se zdrzne) Tu je.

SAKEŠVILI Kje?

SAKEŠVILI Med občinstvom. Ali ima nož? A ti kaj vidiš – drži v roki nož?

Napeto opazujeta občinstvo.

SAKEŠVILI Ja!

SAKEŠVILI O bog!

SAKEŠVILI Ne, čakaj ...

SAKEŠVILI Kaj je?

SAKEŠVILI Mislim, da je izvijač.

SAKEŠVILI (v novem upanju) Mogoče bo kaj popravil?

SAKEŠVILI Električno?

SAKEŠVILI Mogoče.

Zasliši se krik.

SAKEŠVILI Kaj je bilo tole?

Slišimo, kako se zaprejo vrata dvorane.

SAKEŠVILI Mislim, da je bil nož.

Se razgledujeta po dvorani.

SAKEŠVILI En gledalec manj.

SAKEŠVILI Spet bomo morali vrniti denar.

SAKEŠVILI Ne bomo.

SAKEŠVILI Kako ne?

SAKEŠVILI Gostovanje v tujini.

SAKEŠVILI Aja, to sem pozabila. No, vsaj to. (nenadoma ogorčeno) Sakešvili, kaj počneš?

SAKEŠVILI (presenečeno) Jaz?

SAKEŠVILI Otipavaš me.

SAKEŠVILI Sploh se te ne dotikam.

SAKEŠVILI Nekaj se mi ovija okoli nog.

SAKEŠVILI Aja ...?

SAKEŠVILI Ja.

SAKEŠVILI Kaj pa okoli trebuha?

SAKEŠVILI Tudi.

SAKEŠVILI Te kaj stiska čez prsi?

SAKEŠVILI Tudi.

SAKEŠVILI Vidiš, nisem jaz. Je sluzasto?

SAKEŠVILI Ja.

SAKEŠVILI Mišičasto in gibko?

SAKEŠVILI Ja, ja ... – ampak močno me stiska!

SAKEŠVILI Pa menda ne misliš še vedno, da sem jaz?

SAKEŠVILI Ne, nisi, nisi ti! Oprosti! Samo ...

SAKEŠVILI Samo kaj?

SAKEŠVILI (z muko skozi zobe) Ne morem dihati!

SAKEŠVILI Najbrž je Sakešvili.

SAKEŠVILI (zgroženo) Piton?! A ni v kletki?

SAKEŠVILI Sem ti rekel, da je vse izpustil.

SAKEŠVILI Ta norec! (panično) Duši me! Duši meeee!! (in vse bolj onemoglo) Duši ...

Pomagaj, Sakešvili, pomagaj ...

SAKEŠVILI Čakaj.

Zasliši se strel in ženski krik ... Nato tišina.

SAKEŠVILI (previdno) Sakešvili? Sakešvili? Sakešvili?!

Luč se vrne. Sakešvili gleda na tleh negibno Sakešvili. Revolver ima v roki. Tih jo pokliče.

SAKEŠVILI Sakešvili? Sakešvili ...? Sakešvili ...

Ni odgovora. Pospravi revolver in se radovedno postavi nad njo ter jo pozorneje opazuje.

SAKEŠVILI Zgleda, da sem zgrešil.

Pogleda občinstvo in opravičljivo skomigne z rameni.

Priteče Sakešvili z obvezano glavo.

SAKEŠVILI Slišal sem strel?!

SAKEŠVILI Rekviziterju se je zmešalo. (pokaže na tleh ležeče truplo)

SAKEŠVILI Ne! (zgrudi se k Sakešvili in bridko zajoe) O, ljubezen moja!

SAKEŠVILI Sakešvili?

SAKEŠVILI Ja?

SAKEŠVILI Imaš kak bon za samozadovoljevanje?

SAKEŠVILI Nimam. Dal sem jih Sakešviliju.

SAKEŠVILI (jezno) Pa zakaj si jih dal temu norcu?!

SAKEŠVILI Da se mu ne zmeša.

SAKEŠVILI Pa saj nič ne pomaga!

SAKEŠVILI Saj nisem vedel... Deloval je tako ... tako ... suvereno. Pomislil sem: Ta človek se že ne bo podelal v foyerju.

SAKEŠVILI In ravno to je storil!

SAKEŠVILI Kaj bova zdaj? (vstane) Prekleti Sakešvili! Zakaj ga sploh prenašamo?

SAKEŠVILI Dober je na drogu.

SAKEŠVILI Pa ravno zdaj ... (z muko pogleda ležečo postavo)

SAKEŠVILI Kako to misliš?

SAKEŠVILI Noseča sva z doživljenjskim predsednikom.

SAKEŠVILI Spet?

SAKEŠVILI (ga opomni s pogledom, da je pozabil in skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (takoj vzame na znanje in skloni glavo) Hvala mu. (nato nevoščljivo) Kakšno srečo imata!

SAKEŠVILI Samo zdaj ne bo nič, a ne. Veš koliko bonov za čokolado je to?

SAKEŠVILI Zakaj pa imaš obvezano glavo?

SAKEŠVILI Kaj zakaj? Saj si lahko misliš.

SAKEŠVILI Vse nas bo pobil. Baje se mu še nikoli ni tako zmešalo.

SAKEŠVILI Dokler se ni spravil na občinstvo, je še upanje.

SAKEŠVILI (slabe vesti pogleda občinstvo) Ni več upanja.

SAKEŠVILI A izpraznimo dvorano?

SAKEŠVILI Prepozno. Lahko, da prav to hoče. Lahko, da čaka na vratih. Saj veš kako zagrizeno je treniral.

Tedaj rekviziter krikoma pridrvi na oder. Se drži za nogo in v bolečini vpije ...

SAKEŠVILI Pičil me je! Pičil me je! Pičil me je!

Sakešvilija se mu urno umakneta.

SAKEŠVILI Stran, norec!

SAKEŠVILI Stran!

SAKEŠVILI Pičil me je! (se zvrne po tleh držeč za nogo)

SAKEŠVILI (Sakešviliju) Nekaj ga je pičilo.

SAKEŠVILI Pičil me je!

SAKEŠVILI Kdo?

SAKEŠVILI Sakešvili.

SAKEŠVILI (presenečeno) Sakešvili?

SAKEŠVILI Ne sakešvili.

SAKEŠVILI Kdo pa?

SAKEŠVILI sakešvili!

SAKEŠVILI Kateri Sakešvili?

SAKEŠVILI Sakešvili!

SAKEŠVILI Kateri?

SAKEŠVILI Ja, tisti, ki piči!

SAKEŠVILI Sakešvili vendar nima strupnikov.

SAKEŠVILI Pa ne piton! Sakešvili!

SAKEŠVILI Aja, sakešvili! (mu postane jasno)

SAKEŠVILI Ja, kdo pa ...? Prekleta ista imena! Vedel sem, da bo enkrat prišlo do tega ...

Zleze skupaj. Sakešvilija stopita do njega.

SAKEŠVILI Grem po antistrup. (se odpravi)

SAKEŠVILI Šment!

SAKEŠVILI (se ustavi in ga pogleda) Kaj šment?

SAKEŠVILI Smola!

SAKEŠVILI Kaj smola?

SAKEŠVILI Antistrup je samo za Sakešvilije.

SAKEŠVILI Ja in?

SAKEŠVILI Kaj če ga pa ni pičil sakešvili? Prej sem na plano potegnil enega drugega sakešvilija.

SAKEŠVILI (si gre živčno skozi lase) Mater sakešvilsko, seveda. Potem mu ni pomoči.

SAKEŠVILI Razen če ima srečo in ga je sakešvili.

SAKEŠVILI Kaj če bi ga kar v bolnišnico?

SAKEŠVILI Kaj pa bo v bolnišnici?

SAKEŠVILI Kako to misliš?

SAKEŠVILI Saj veš, da imamo bolnišnico samo za tuje novinarje. Da vidijo, kako smo napredni. In za doživljenjskega predsednika.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Njega so sicer operirali na tujem.

SAKEŠVILI Zakaj pa na tujem, če je naša bolnišnica tako vrhunsko opremljena?

SAKEŠVILI Nihče ne zna ravnati s to opremo.

SAKEŠVILI Kaj pa novinarji?

SAKEŠVILI Mislim, da tudi ne. Najbolje bi bilo, če bi ga v tukajšnjo bolnišnico? Bajе imajo na tujem bolnice za paciente.

SAKEŠVILI (to ga silno začudi) Menda ja ne?

SAKEŠVILI Ja. Tudi veleblagovnice imajo za kupce in kinodvorane za gledalce.

SAKEŠVILI Kaj pa cirkusi?

SAKEŠVILI Tudi cirkusi so za občinstvo.

SAKEŠVILI Saj naši tudi.

SAKEŠVILI Samo pri njih je to ločeno.

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Gledalci in predstava.

SAKEŠVILI Kako to misliš?

SAKEŠVILI Pri nas je vse skupaj predstava, pri njih pa ne.

Sakešvili se ob tem tako začudi, da na veliko zajame sapo in zazija v občinstvo.

SAKEŠVILI Ne mi reči! Hočeš reči, da so vsi ti tukaj ... (zajame vse občinstvo s pogledom) po svoji lastni volji?

SAKEŠVILI Pst! Si nor?! (takoj pogleda okoli v strahu, da ju ne bi kdo slišal) Saj veš, da je prepovedana.

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Lastna volja.

SAKEŠVILI Saj je nimam – samo omenil sem jo.

SAKEŠVILI A bi rad pod tuš?

SAKEŠVILI Bi se prilegel zdajle, ja.

SAKEŠVILI V taborišče.

Sakešvili obmolkne in se z velikimi očmi, polnimi groze, zagleda v Sakešvilija. Ta mu prikima ...

SAKEŠVILI Šment, ne se igrati. To ni hec.

SAKEŠVILI Saj ne bom več. Ušlo mi je. Ne boš nikomur povedal?

SAKEŠVILI Ne bom. Ampak ne se igrati. Res ni hec, veš.

SAKEŠVILI Ne bom, ne. Vem, da ni hec, veš. (nato pogleda v dvorano) Se mi je zdelo čudno, ja, da nismo vzeli zraven svojih gledalcev.

SAKEŠVILI Tako je to v tujini.

SAKEŠVILI Če jim paše ... (skomigne z rameni)

Pozorno opazujeta občinstvo.

SAKEŠVILI Čudni so ... (sočutno) Zaostali.

SAKEŠVILI Vidim, ja.

SAKEŠVILI Baje tukaj ljudje za svoje delo dobivajo denar in na razpolago imajo en cel kup prostih dni, ko ne rabijo v službo in temu rečejo dopust?

SAKEŠVILI (se iz srca nasmeji) Kakšna neumnost! Zakaj bi pa dobivali denar in proste dni? Kaj nimajo bonov?

SAKEŠVILI Ne vem. Baje si privoščijo in uživajo.

SAKEŠVILI (se še bolj nasmeji) Kakšna neumnost! Zakaj bi pa uživali? So zmešani ali kaj?

Uživa lahko samo doživljenjski predsednik!

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Tu ni nobene logike.

SAKEŠVILI (skomigne z rameni) Tujina pač.

SAKEŠVILI (se strinja) Zaostali do amena. (in se nekaj spomni) Ampak kam potem peljejo tuje novinarje?

SAKEŠVILI Baje se lahko sami sprehajajo naokoli in fotografirajo vse, kar želijo.

SAKEŠVILI Mater sakešvilsko, so to eni modeli. A potem lahko fotografirajo tudi tiste, ki umirajo od lakote?

SAKEŠVILI Najbrž.

SAKEŠVILI Tudi otroke?

SAKEŠVILI Mislim, da ne delajo razlik.

SAKEŠVILI Ostudno. Pa koga to zanima?

SAKEŠVILI Zgleda, da jih nič ne moti, da cel svet vidi, kakšna država so v resnici.

SAKEŠVILI Kako zaostali so.

SAKEŠVILI Hvala bogu, da imamo našega vélikega ...

SAKEŠVILI Smo imeli.

SAKEŠVILI Smo imeli, ja.

SAKEŠVILI Hvala mu. (skloni glavo)

SAKEŠVILI Hvala mu. (skloni glavo)

SAKEŠVILI Pa ne reče se, da umirajo od lakote, ampak da so neprilagojeni na pomanjkanje.

SAKEŠVILI Zaradi nesposobnosti našega vodstva, ki je s svojimi neumnimi ukrepi uničilo kmetijstvo in gospodarstvo, sedaj ne pridelamo nič hrane in ne izdelamo več nobene reči.

Uvažati pa tudi ne moremo, ker je naš veliki predsednik skregan z vsemi. Če pa že kaj ustvarimo, pa pograbi zase.

SAKEŠVILI (takoj zmedeno) Kaj si rekel?

SAKEŠVILI (tudi on zmedeno, kakor da niti ne ve, kaj mu je ušlo) Kaj?

SAKEŠVILI Polno enih čudnih stavkov.

SAKEŠVILI Aja? Nič ne vem.

SAKEŠVILI Rekel si ...

Hoče začeti, a ga Sakešvili ustavi.

SAKEŠVILI Ah, pusti zdaj to. Itak ne boš znal ponoviti.

Nastane nelagodna tišina. Čez čas ...

SAKEŠVILI No, kako bova? (namigne na ležečega) Krsta ali ...?

SAKEŠVILI Grem po antistrup.

Sakešvili odide.

Sakešvili prične preučevati Sakešvilija.

SAKEŠVILI Ne zglada ravno nor. Prav spokojen je videti. Norci najbrž nimajo veliko skrbi. (nekaj opazi) Aha! Noga mu zateka. Katera? (preučuje Sakešvilijeve noge) Težko je povedati ... (v pojasnilo pove občinstvu) V ljudski demokratični republiki Sakešvili nimamo levih in desnih in tudi drugih smeri ne, ker vse poti vodijo k našemu velikemu doživljenjskemu predsedniku Sakešviliju. (skloni glavo) Hvala mu.

Tedaj Sakešvili nenadoma vstane, si oplahta kombinezon in se odpravi.

SAKEŠVILI Sakešvili?

SAKEŠVILI (se obrne k njej) Ja?

SAKEŠVILI Kam greš?

SAKEŠVILI Na malico.

SAKEŠVILI Kaj pa boš jedla? Sakešvili je vse prodal.

SAKEŠVILI Imam rezervno.

SAKEŠVILI A nisi mrtva?

SAKEŠVILI Vse imam rezervno.

SAKEŠVILI Tudi sebe?

Sakešvili mu prikima.

SAKEŠVILI Potem imaš tudi rezervni drog?

SAKEŠVILI Ne.

SAKEŠVILI Kako ne?

SAKEŠVILI Ta je bil rezervni.

Sakešvili gre z odra, ko se nezavestni Sakešvili zdrami ...

SAKEŠVILI (trudno dahne) Sakešvili ...

SAKEŠVILI Ja, jaz sem. Miruj. Šakesvili te je pičil. Nor si.

SAKEŠVILI Nisem nor.

SAKEŠVILI Si.

SAKEŠVILI Nisem! (je čisto ob moči, a razburiti se še zmore)

SAKEŠVILI Zakaj pa potem ubijaš?

SAKEŠVILI Za svobodo, mir in enakopravnost ...

SAKEŠVILI Tega ti pa ne verjamem. S tem do potankosti zanikaš naša ljudska demokratična načela ...

SAKEŠVILI (mu pade v besedo z vzklikom) Naj živi diktatura posameznika!

Sakešviliju pade glava vznak, znova omedli.

Sakešvili se vrne s stekleničko antistrupa in vrvjo.

SAKEŠVILI Imaš?

SAKEŠVILI Ja. (pomiglja s stekleničko) Še vrv sem prinesel. (pokaže vrv)

SAKEŠVILI Zakaj pa?

SAKEŠVILI Ja, če antistrup deluje ...

Sakešvili ga začudeno gleda, ne razume.

SAKEŠVILI A hočeš, da takoj plane na naju? (pokaže na Sakešvilija)

SAKEŠVILI (se mu posveti) Ah ja, seveda. Dobro si se spomnil.

SAKEŠVILI Dajva ga najprej zvezati.

Sakešvilija zvežeta Sakešvilija.

SAKEŠVILI Bledlo se mu je, ko te ni bilo.

SAKEŠVILI In kaj je rekel?

SAKEŠVILI Demokracija je najvišja stopnja norosti.

SAKEŠVILI Vedel sem, da je precej nor, a da ga bo tako zaneslo ... (zaskrbljeno zmaje z glavo)

SAKEŠVILI Ali nekaj podobnega.

SAKEŠVILI Dvigni mu glavo.

Sakešvili dvigne Sakešviliju glavo, Sakešvili pa mu natoči antistrup v usta.

SAKEŠVILI Upam, da bo pomagalo ...

Sakešvili brž oživi in se prične zvijati, da bi se rešil vrvi.

SAKEŠVILI Spustita me, gnoja sakešvilka!

SAKEŠVILI No, Sakešvili, kako pa govoriš?

SAKEŠVILI Zakaj sta me zvezala?

SAKEŠVILI Sakešvili te je pičil.

SAKEŠVILI Odvežita me! Takoj! Pri priči! Sta razumela?!

SAKEŠVILI Tako je bolj varno zate.

SAKEŠVILI In za nas. Nor si, Sakešvili.

SAKEŠVILI Nisem!

SAKEŠVILI Podelal si se v foyerju.

SAKEŠVILI Nisem Sakešvili!

SAKEŠVILI Kaj pa?

SAKEŠVILI Sem... (se trudi, da bi povedal, a se ne spomni) Ne vem več... Pozabil sem!

Ampak Sakešvili nisem!

SAKEŠVILI Kako ne? Saj se že dolgo poznavata. Če izračunam ... Osnovna in srednja šola v Sakešviliju in potem sva skupaj študirala na Sakešviliju. In potem praksa v Sakešviliju ...

SAKEŠVILI Mislim, da si ga zamenjal z mano.

SAKEŠVILI Drži gofljo!

SAKEŠVILI Sakešvili, vem, da si nor, ampak kakšne manire pa so to?

SAKEŠVILI Pa še doživljenjski predsednik Sakešvili je umrl.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Hvala bogu, kretena!

SAKEŠVILI Sakešvili, a ne boš sklonil in glave in rekel 'Hvala mu'?

SAKEŠVILI Nisem Sakešvili.

SAKEŠVILI (izgubi potrpljenje) Ja, kaj pa si?

SAKEŠVILI Aaaa ... (spet hoče nekaj reči, a ne ve kaj – trudi se, da bi povedal, ampak se ne spomni) Ne vem. Samo vem, da ne Sakešvili.

SAKEŠVILI Pa tako lepo ime.

SAKEŠVILI Drek pa Sakešvili.

SAKEŠVILI Kaj ti je Sakešvili?

SAKEŠVILI Nehajta s tem Sakešvilijem!

SAKEŠVILI (hrepeneče) O, ko bi jaz imel tako lepo ime.

SAKEŠVILI A sta vidva čisto pretegnjena?

SAKEŠVILI, SAKEŠVILI Zakaj?

SAKEŠVILI No, kako vama je ime?

SAKEŠVILI, SAKEŠVILI Sakešvili.

SAKEŠVILI Isto kot meni, tepca ena!

SAKEŠVILI Ooo, to pa že ne. Jaz sem Sakešvili, on pa Sakešvili.

SAKEŠVILI A ni to isto?

SAKEŠVILI Nikakor ne.

SAKEŠVILI Seveda je.

SAKEŠVILI Ne, pa ni.

SAKEŠVILI Ne, ni.

SAKEŠVILI Če sem jaz Sakešvili in je on Sakešvili, a ni to popolnoma jasno, da smo potem vsi trije Sakešviliji?

SAKEŠVILI Ne, ni.

SAKEŠVILI (presenečeno) Od kot ti ta logika?

SAKEŠVILI (ju nahruli) Če je pa prekletno ime čisto isto – ista beseda, iste črke, isto se sliši, tepca zagamana sakešvilska!

SAKEŠVILI Ej, čakaj, potem hočeš reči, da je tudi našemu doživljenjskemu predsedniku Sakešviliju ...

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI ... enako ime kot nam trem?

SAKEŠVILI (srečen, ker sta doumela) Pa ja, seveda, o tem vama ves čas govorim. In demokracija je, ko ima vsak drugačno ime.

SAKEŠVILI O, to se pa krepko motiš.

SAKEŠVILI No, kaj pa je po tvoje demokracija?

SAKEŠVILI Mislim, motiš se o tem, da imamo isto ime kot naš doživljenjski predsednik Sakešvili.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Tudi ne velja.

SAKEŠVILI Zakaj ne?

SAKEŠVILI Ker nisva ne on in ne jaz takrat ...

SAKEŠVILI ... na istem mestu ...

SAKEŠVILI ... v času in prostoru.

SAKEŠVILI Nič ni isto.

SAKEŠVILI Nikoli.

SAKEŠVILI Nikdar.

Sakešvili se zakrohota.

SAKEŠVILI A te boli?

SAKEŠVILI A te je fejest pičil?

SAKEŠVILI (zlobno) Crknita oba!

SAKEŠVILI Kakšen si ...

SAKEŠVILI ... rešila sva te smrti.

SAKEŠVILI Poserjem se na to.

SAKEŠVILI A ni že dovolj, da si se v foyerju?

SAKEŠVILI Vidva sta taka dreka!

SAKEŠVILI Mojo ženo si ubil, zato mi vrni bone za samozadovoljevanje.

SAKEŠVILI Kaj? Nobene tvoje žene nisem ubil!

SAKEŠVILI Kako ne? Tam leži ... (pokaže, a seveda takoj opazi, da Sakešvili ni več) Ja kje pa je?

SAKEŠVILI Na rezervno malico je šla.

SAKEŠVILI Rezervno malico? Kakšno rezervno malico, če je mrtva?

SAKEŠVILI A mrtveci nimajo rezervne malice?

SAKEŠVILI Ne vem. (Sakešviliju) A mrtveci nimajo rezervne malice?

SAKEŠVILI Kaj me briga, kakšno malico imajo mrtveci! Nobene žene nisem ubil, samo enega iz občinstva.

SAKEŠVILI Sakešvili, pa veš, da ni lepo ubijati občinstva?

SAKEŠVILI Ne bojo več prišli. Ker oni so tukaj po svoji lastni volji.

SAKEŠVILI (mu oči zažarijo, ko zavpije) Naj živi lastna volja!

SAKEŠVILI Res si nor.

SAKEŠVILI Samo da se ne razve.

SAKEŠVILI Ne bodo nas več vabili na gostovanja v zaostale države. Ne bo več dodatnih bonov za žele bombone.

SAKEŠVILI Bolje to, kot pa živeti v tiraniji, zatiranju in enoumju!

SAKEŠVILI (ga nahruli) Dovolj je tega drenja! (strogo zahteva) Kje so moji boni za samozadovoljevanje?!

SAKEŠVILI Vse sem porabil.

SAKEŠVILI Nor.

SAKEŠVILI Nor.

Sakešvili in Sakešvili drug drugemu strinjajoče prikimata. Sakešvili nenadoma postane prijazen ...

SAKEŠVILI Kolega, ali vaju lahko nekaj vprašam?

SAKEŠVILI Seveda.

SAKEŠVILI Kar daj.

SAKEŠVILI Ali sta že bila kdaj v živalskem vrtu?

SAKEŠVILI To pa že.

SAKEŠVILI Oh, kolikokrat.

SAKEŠVILI Vsi Sakešviliji smo šli skupaj.

SAKEŠVILI Mi tudi.

SAKEŠVILI No, in kako je ime živalim tam?

SAKEŠVILI Kakšno neumno vprašanje.

SAKEŠVILI Ti samo odgovori.

SAKEŠVILI Ja Sakešvili.

SAKEŠVILI (iskreno iz vsega srca) A te ne prime, da bi zaradi tega vse po vrsti fental? Vse Sakešvilije! In niti enega ne bi pustil!

SAKEŠVILI Ijoj! (se počí z dlanjo po čelu)

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Vem, kaj si ti. (Sakešviliju) Vem, kaj je on.

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI (ponosen, da se je tega domislil) Ti si množični morilec. (Sakešviliju) Tale je množični morilec.

SAKEŠVILI (nenadoma na vse grlo zavpije) Jaz sem STERMECKI!

Sakešvilija se urno odmakneta od njega in ga pozorno opazujeta ... Nato ...

SAKEŠVILI Stermecki je sicer čudovito ime ...

SAKEŠVILI ... samo ti ne moreš biti Stermecki.

STERMECKI Zakaj ne?

SAKEŠVILI Ne paše vsakemu Stermecki.

STERMECKI Kako to misliš?

Sakešvili si od blizu ogleda obraz Stermeckega.

SAKEŠVILI Prenizko čelo imaš.

Nato si še Sakešvili od blizu ogleda obraz Stermeckega.

SAKEŠVILI In nosnice so preveč narazen.

SAKEŠVILI (užaljeno) Neumnost! Imam višje čelo kot vidva, pa tudi nosnice so čisto zadovoljive. Kako pa vidva sploh vesta, kakšen je pravi Stermecki?

SAKEŠVILI Enkrat sva ga srečala.

STERMECKI (nejeverno) Aja? Res? In kakšen je bil?

SAKEŠVILI Visoko čelo, ozke nosnice.

SAKEŠVILI Lep ...

SAKEŠVILI ... upečatljiv ...

SAKEŠVILI ... moški.

SAKEŠVILI Zelo.

Sakešvilija si prikimata, Stermecki pa prasne v smeh. Sakešvilija ga začudeno gledata.

SAKEŠVILI (Sakešviliju) Kaj pa mu je? (in Stermeckemu) Kaj ti pa je?

STERMECKI To sem vendar jaz!

SAKEŠVILI Kdo?

STERMECKI Ja jaz – Stermecki. Mene sta srečala!

SAKEŠVILI Kaj si pa naredil s čelom?

STERMECKI Odvežita mi roke, pa vama pokažem.

Sakešvilija se dvomeče spogledata.

STERMECKI Odvežita, no. Saj so samo roke.

SAKEŠVILI Ni šans!

STERMECKI Zakaj ne? Nočeta videti lepega, upečatljivega moškega?

SAKEŠVILI Da boš spet nor.

STERMECKI Ne bom. Obljubim.

SAKEŠVILI (Sakešviliju) Se da kaj takega obljubiti?

STERMECKI Mislim, da ne. Nisem pa prepričan. (se primakne k Sakešviliju in mu zašepeče na uho) Naj priseže na doživljenjskega predsednika.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Dobra ideja. Prisezi na doživljenjskega predsednika.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

STERMECKI Prisežem na doživljenjskega predsednika.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI No, prav. Samo če boš spet nor, veš, koga boš izdal.

Sakešvili se skloni in mu odveže roke. Ko ima Stermecki proste roke, si brž odveže še noge – tako osvobojen vstane in se pretegne. Sakešvilija se takoj umakneta korak nazaj.

SAKEŠVILI Ej, tako se pa nismo zmenili!

STERMECKI No, kdo je zdaj nor?

Sakešvilija se spogledata in se bedasto gledata, nato ...

SAKEŠVILI Samo Stermecki pa vseeno nisi.

SAKEŠVILI Ni šans.

STERMECKI No, bomo videli.

Si položi roko na čelo in dvigne lase visoko nazaj nad lobanjski svod ter se obrne k občinstvu, da ga morejo še drugi občudovati.

STERMECKI Poglejta!

Sakešvilija se mu približata in napeto buljita v njegov obraz.

STERMECKI A nisem lep, upečatljiv moški?

SAKEŠVILI Kaj vem ... Upečatljiv že mogoče, vendar lep ...

SAKEŠVILI Ta je malo šepava, ja.

SAKEŠVILI Čelo mogoče – saj ne rečem, vendar ...

SAKEŠVILI ... te tvoje nosnice ...

STERMECKI Razširjene so od dihanja.

SAKEŠVILI Oprosti, meni se ti sploh ne zdiš Stermecki.

STERMECKI Kdo pa je potem Stermecki?

STERMECKI Presenečena bosta nad tem, kar vama bom sedaj povedal, ampak vse kaže, da sem jaz.

SAKEŠVILI Ti?

Stermecki si položi roko na čelo in dvigne lase visoko nazaj nad lobanjski svod ter se obrne k občinstvu, da ga morejo še drugi občudovati.

STERMECKI Poglejta te idealne nosnice.

Sakešvili in Stermecki se mu približata in napeto buljita v njegov obraz.

STERMECKI Nosnice mogoče – saj ne rečem, vendar to tvoje čelo ...

STERMECKI A si v mladosti nosil na glavi kaj težkega?

STERMECKI In ko kdo zakliče: »Stermecki!«, mi je vedno tako toplo pri srcu.

STERMECKI Kako lepo od tebe, da ti je toplo pri srcu, ko me ljudje pokličejo.

STERMECKI Kaj pa govoriš?

STERMECKI (zelo prepričano vase) No, zdaj pa se le naglejta...

Stermecki si položi roko na čelo in dvigne lase visoko nazaj nad lobanjski svod ter se obrne k občinstvu, da ga morejo še drugi občudovati. Svečano oznani občinstvu ...

STERMECKI Dame in gospodje: Stermecki!

Stermecka se mu približata in najprej napeto buljita v njegov obraz. Nato storita enako kot on. Vsi trije se sedaj v enaki pozi razkazujejo občinstvu.

Pride Sakešvili in se postavi za njimi, da je ne vidijo, in jih opazuje.

STERMECKI A smo lahko vsi trije Stermecki?

STERMECKI Potem bi pa res imeli vsi trije isto ime.

STERMECKI Najbrž nismo mi krivi, če smo vsi trije lepi, upečatljivi moški.

Sakešvili zavpije na njih, da kar poskočijo ...

SAKEŠVILI Bedaki!

Stermecki se takoj obrnejo k njej.

SAKEŠVILI Se vam je popolnoma utrgalo?

STERMECKI Zakaj?

SAKEŠVILI Vsi ste naenkrat Stermecki?

STERMECKI Ja.

SAKEŠVILI Niste Stermecki.

STERMECKI Seveda smo! Poglej to čelo.

STERMECKI Ne morete biti Stermecki. Stermecki so že zdavnaj izumrli.

STERMECKI Pha, izumrli, kaj pa še!

STERMECKI Na koncu boš rekla, da to ni ljudski demokratični cirkus Stermecki ...

STERMECKI Da sploh nimamo doživljenjskega predsednika Stermeckega.

STERMECKI (skloni glavo) Hvala mu.

STERMECKI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Seveda ne.

STERMECKI (nenadejano izbruhne, skače okoli Sakešvili in s prstom kaže nanjo) Njo zvežita! Zvežita ta drek! Ona ni Stermecki!

STERMECKI Stermecki je zmešan.

STERMECKI Pičil ga je stermecki.

SAKEŠVILI Boste že nehali s tem Stermeckim!

STERMECKI (s tal pobere vrv) Torej ti, draga ženička, meniš, da nismo Stermecki?

Vsi trije Stermecki se pričnejo preteče bližati Sakešvili.

STERMECKI (v strahu) Kaj boste s to vrvjo?

STERMECKI Torej ti nisi Stermecki?

STERMECKI (se mu zadenjsko umika) Povej – kaj boste z vrvjo?

STERMECKI (je že tik ob njej – grozeče) No, povej, kaj – torej – SI – če nisi STERMECKI?

SAKEŠVILI (se odmakne in ponosno zaluča pest v zrak ter zavpije) Jaz sem SAKEŠVILI!

Stermeckemu pade vrv iz rok. Vsi trije se ustavijo in jo zaprepadeno pogledajo. Ona jim srborito vrača pogled. Tako obstojijo. Vsake toliko hoče kateri od Stermeckih kaj reči, a si zadnji hip premisli. Končno Stermecki stopi na rob odra. Z roko si gre zamišljeno skozi lase, nato pa se odsotno zazre v daljavo. Čez čas začne ...

STERMECKI Če je temu tako ...

Stermecki se mu pridruži in se tudi on odsotno zazre v daljavo.

STERMECKI ... potem pa nam ni pomoči.

SAKEŠVILI Zakaj?

STERMECKI Prejšnje življenje je vdrlo v tole?

STERMECKI Ali pa tole v prejšnje?

STERMECKI Tega sem se bal.

STERMECKI V ustroju časa in prostora je zazijala luknja.

SAKEŠVILI Kakšno življenje je vdrlo? Kakšna luknja?

STERMECKI (vzdihne in si zamišljeno gre skozi lase) Hm, tole bo šlo težje fiksirati.

STERMECKI Misliš? Kaj pa če pozabimo in gremo naprej?

STERMECKI (odkima) Prepozno. Pojavilo se je diametralno nasprotje.

SAKEŠVILI Kaj pa blebetate? Kaj me strašite?

STERMECKI (njej) Samo trenutek ... (in nezadovoljno Stermeckemu) Sem rekel, da mi nekaj v tej enačbi zbuja nelagodje.

STERMECKI (razočarano) Drugič pa ti napiši boljše.

STERMECKI Ne rabiš biti zdaj užaljen. Vsi hočemo le najboljše za naš cirkus. Stermecki!

STERMECKI Da?

STERMECKI Kako je?

STERMECKI Trenutek.

Stermecki naredi nekaj telovadnih vaj.

SAKEŠVILI Kaj počne?

STERMECKI Preverja se.

Stermecki gre k Stermeckima in zadovoljno javi ...

STERMECKI Delam.

SAKEŠVILI Zakaj?

STERMECKI (ji naredi s prstom) Pst!

Stermecki se odsotno zazre v daljavo, v isto smer kot Stermecka ...

STERMECKI Stroji smo. Naše aorte so tekoče žice, srce črpalka in možgani računalnik. Zrak je naše gorivo.

SAKEŠVILI Kdo nas je sestavil? Za koga delamo? In kaj?

STERMECKI, STERMECKI Ko bi to vedeli ...

STERMECKI ... bi bilo vse tako lažje ...

STERMECKI, STERMECKI ... in smiselno ...

STERMECKI ... zdaj pa samo tavanja ...

STERMECKI, STERMECKI... mrak in zidovi

STERMECKI ... prepadi in slovesa.

Stermecki se obrnejo k občinstvu in povedo ...

STERMECKI, STERMECKI, STERMECKI Eno samo slovo.

SAKEŠVILI (vzdihne) Ves čas ...

STERMECKI Jaz vem.

Ostali se obrnejo k njemu.

STERMECKI Kaj veš?

STERMECKI Kdo nas je sestavil in za koga delamo?

SAKEŠVILI (razburjeno stopi bliže k njemu) Kdo? Kdo?! Za božjo voljo!

STERMECKI (iz njega bruhne) Doživljenjski predsednik Sakešvili!!

Vsi trije Sakešviliji padejo v gromoglasni krohot. Tako se smeji, da se držijo za trebuhe.

Sakešvili jih začudeno gleda. Ne ve, kaj bi si mislila, kaj bi rekla ali naredila ... Vsake toliko nemočno pogleda občinstvo.

Čez čas se zasliši glasba. Sakešviliji se umirijo, primejo čez ramena in se zavrtijo v sakešvilskem kolu. Glasno zapojejo pesem 'Hvala mu', v kateri je edino besedilo »Hvala mu«. Dokler jih Sakešvili ne prekine.

SAKEŠVILI (jezno) Dovolj, bedaki!

SAKEŠVILI A ne maraš sakešvilškega kola?

SAKEŠVILI To je naša najimunitnejša narodna pesem.

SAKEŠVILI Spominja me na otroštvo.

SAKEŠVILI (Sakešvili) Sakešvili – pridi, zaplešimo!

SAKEŠVILI Pusti me!

SAKEŠVILI A si res mislila, da smo Stermecki?

SAKEŠVILI Dajte mi mir.

SAKEŠVILI Ženička moja, saj je bila samo šala ...

Jo hoče pobožati, a ona se izmakne.

SAKEŠVILI Otročji si.

SAKEŠVILI Ne bodi takšna, no ...

Jo spet hoče pobožati, a mu ona zbije roko.

SAKEŠVILI Pusti me.

Sakešvili jezno odvihra z odra. Sakešvili pa za njo.

SAKEŠVILI Sakešvili, no, počakaj! Ženička moja ... Ne se jeziti, no ...

Sakešvilija izgineta za zaveso ...

SAKEŠVILI Kaj se pa ta kuja?

SAKEŠVILI (se pači) Ja, ker ni zvezda, ne. Ker ni štange, ne.

SAKEŠVILI A nima rezerve?

SAKEŠVILI Saj si jo prodal.

SAKEŠVILI Kako naj bi vedel, da je rezervna?

SAKEŠVILI Sit sem tega. Zdaj si začel še rezervne rekvizite prodajati.

SAKEŠVILI Nisem jaz.

SAKEŠVILI Kdo pa?

SAKEŠVILI Stermecki.

Prihiti Sakešvili. Strogo in odločno zahteva ...

SAKEŠVILI Obljubili smo predstavo in besedo bomo držali!

SAKEŠVILI Jaz nisem nič obljubil. (pokaže na občinstvo) Smo koga silili, da pride?

SAKEŠVILI Tišina! Celo življenje smo se pripravljali za ta trenutek!

SAKEŠVILI Ampak ...

SAKEŠVILI Kaj ampak? Nič 'ampak'. (po vojaško ukaže) V vrsto!

Sakešvilija se postrojita v vrsto. Sakešvili si ju ogleda in popravi, kar je treba – držo, ovratnik, zapre gumb itd. Nato stopi naprej pred občinstvo in svečano najavi.

SAKEŠVILI Dame in gospodje – žalovanje!

Sakešvilijema se obraza takoj razpotegneta v neznansko žalost.

SAKEŠVILI Pa da vidimo ...

Sakešvili se obrne na petah in si ju strogo ogleda.

SAKEŠVILI Sakešvili!

SAKEŠVILI Ja?

SAKEŠVILI Kako to žaluješ?

SAKEŠVILI Kaj pa je narobe?

SAKEŠVILI Kje so solze?

SAKEŠVILI Ne morem takoj.

SAKEŠVILI Kako ne moreš takoj?

SAKEŠVILI Rabim čas.

SAKEŠVILI In če te vmes fotografirajo? Kako bo to izgledalo v medijih?

SAKEŠVILI (hinavsko) Kot da mu je prav.

SAKEŠVILI (zagrozi) Sakešvili, drži ...

SAKEŠVILI Tišina! Ja, kot da ti je prav, da ga ni več! Celi svet bo izvedel, da te en drek briga za našega velikega doživljenjskega predsednika!

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Saj se trudim, pa ne gre! (se kremži)

SAKEŠVILI (ga lopne, da ga opomni, kaj mora reči) Hvala mu!

SAKEŠVILI (hitro skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (hinavsko namigne) Privošči mu, da je mrtev.

SAKEŠVILI Hinavec!

SAKEŠVILI Tišina! Mirno! Kaj se to pravi? A naj inšpekcijo za žalovanje pokličem?

Sakešvilija se takoj postavita nazaj v vrsto in otrpneta v pozi 'mirno'. Sakešvili stopi do Sakešvilija in ga nahruli točno v obraz.

SAKEŠVILI To je eno navadno amatersko sranje!

SAKEŠVILI Ne morem brez čebule!

SAKEŠVILI Ne rabiš čebule. Čutiti moraš, razumeš – čutiti. Moraš prodreti v samo tkivo bolečine. Zakaj se ona rodi v tebi? Kje je njen izvir? Od kod se ona hrani? Kje se ona manifestira?

SAKEŠVILI (zbežano) Kaj?

SAKEŠVILI (izgubi potrpljenje in ga znova nahruli) Mora se v vseh ozirih videti, da živalsko trpiš! (se ustavi, zajame sapo, ker se je nekaj odločil) Takole, poglej ...

Sakešvili stopi pred občinstvo, si hlastno z glave strga obvezo in jo zažene na pod. Nato prične vzdihovati, stokati, jamrati, šmrkati, jokati, tuliti, se prijemati za srce in glavo, vleče si kožo z obraza, puli lase, tolče po sebi ter vije roke v neznosni bolečini ... V glavnem – njegovo žalovanje je mojstrovina.

SAKEŠVILI (zmagoslavno pokaže nase) Žalovanje, dame in gospodje!

Sakešvili sam zaploska občinstvu, da bi ga spodbudil k aplavzu. Trkne s petami in se prikloni.

SAKEŠVILI (občinstvu in kolegoma na odru) Hvala, hvala, hvala ... (teatralno meče poljube na vse strani, širi roke in se priklanja) Zelo prijazno. Hvala. Hvala ...

SAKEŠVILI (tišje Sakešviliju) Joj, mi gre na živce.

SAKEŠVILI (občudujoče) Žalovati pa zna.

SAKEŠVILI (se obregne) Če ne bi bilo mene, bi še zdaj posiljeval po taboriščih.

SAKEŠVILI (se ves žareč od navdušenja obrne k Sakešviliju) Si videl?

SAKEŠVILI Ne. Stran sem gledal.

SAKEŠVILI Tišina! Naredila bosta sramoto celemu sakešvilskemu narodu!

SAKEŠVILI Jaz že ne.

SAKEŠVILI Tudi pri tebi je treba marsikaj popraviti.

SAKEŠVILI Kaj?! Tako kot je meni hudo za našim doživljenjskim predsednikom, ni nikomur.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Ja, hvala mu. V osnovni šoli so vedno mene izbrali, ko se je kak doživljenjski predsednik stegnil.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Hvala, ja. Ste videli video s praktičnimi prikazi, kako se mora na stadionih žalovati za doživljenjskimi predsedniki?

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala jim.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala jim.

SAKEŠVILI Kdo je v tretji vrsti na južni tribuni?

Sakešvili izvleče pištolo in jo nameri Sakešviliju v sence.

SAKEŠVILI A boš ti začel sklanjati glavo, tako kot je treba?

SAKEŠVILI Saj sem.

SAKEŠVILI (mu zabrusi) Ne, pa nisi!

SAKEŠVILI (trmasto) Pa sem.

SAKEŠVILI (napne petelina) Ne bom dvakrat rekel ...

Sakešvili takoj skloni glavo, tako kot je treba.

SAKEŠVILI (zadovoljno) No vidiš, saj gre. (še zahteva ...) Besede?

SAKEŠVILI Hvala mu.

SAKEŠVILI Vidiš, njega en drek briga za velikega predsednika! (pokaže na Sakešvilija)

SAKEŠVILI Mene?

SAKEŠVILI Če bi bil res tako dober, bi bil v prvi vrsti.

SAKEŠVILI Ti, ki niti solz nimaš!

SAKEŠVILI Imam. Res da malo zamujajo, a so večje kot tvoje.

SAKEŠVILI Aja – večje? Večje? No, potem pa pokaži! (ga izzove)

Postavita se drug proti drugemu in si zastrmita naravnost v oči.

SAKEŠVILI Bosta nehala drekariti? Slišita? Niti zahvalila se nista velikemu predsedniku!

Evo, spet sem ga omenil, pa nič ... Slišita?! Tepca ... Hvala mu! Hvala muuuu!! Miiiirno ...!

Marš v vrsto!

Sakešvili peni in jima grozi z revolverjem, a Sakešvilijev to ne gane, nepremično buljita drug v drugega.

SAKEŠVILI No, kaj je zdaj?

SAKEŠVILI Zdaj bo ... (se napanja)

SAKEŠVILI Moja je že na licu ...

SAKEŠVILI Zdaj bo ... zdaj ...

Zasliši se prdec.

SAKEŠVILI Šmentani vrag, kaj je bilo tole?!

Sakešvili slabe vesti izbruhne ...

SAKEŠVILI To je zaradi teh prekletih solz!

SAKEŠVILI (zgroženo) Sakešvili, kako si ga mogel spustiti v takem trenutku?

SAKEŠVILI Napel sem se in ...

SAKEŠVILI Ti veš, kaj te zdaj čaka? (uperi vanj revolver)

SAKEŠVILI (radostno) Smrt?

SAKEŠVILI (ga nahruli in odmakne revolver) Nobene usluge ti ne bomo delali!

SAKEŠVILI Kaj pa? Samomor?

SAKEŠVILI Za samomor moraš imeti bon.

SAKEŠVILI Kaj pa? Taborišče?

SAKEŠVILI Taborišče je v primeru, če se premakneš. (pospravi revolver)

SAKEŠVILI (nesrečno) Kaj pa?

SAKEŠVILI Zablembo vseh posterjev našega velikega doživljenjskega predsednika.

SAKEŠVILI Oooooo ... ! (to spoznanje ga zlomi – v bridkem trpljenju pade na kolena in zajoe) Neeee! Samo tega ne!

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo in jokavo) Hvala mu ... (in takoj spet nesrečno) Ne posterjev, ne zdaj, ko ga ni več ... (bridko hlipa)

SAKEŠVILI Žal. Tako velevajo zakoni.

SAKEŠVILI (pogleda Sakešvilija) Zaradi enega samega malega ...?

Sakešvili mu prikima.

SAKEŠVILI Pa saj me ni treba prijaviti.

SAKEŠVILI Oprosti, to je prevelika reč.

SAKEŠVILI (vstane in ga roti) Daj no, Sakešvili – bodi milosten. Vsak po svoje kaže žalost.

SAKEŠVILI Mater sakešvilsko, ta zvok je nedopusten! (si gre z roko živčno skozi lase)

SAKEŠVILI Sakešvili je prodal vse rekvizite, izpustil živali in se podelal v foyerju ...!

SAKEŠVILI (pamfletarsko) Podelal sem se v čast našemu velikemu doživljenjskemu predsedniku!

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (zaprepadeno) Sakešvili, tebi se je res zmešalo ...

SAKEŠVILI Tišina že enkrat! Tišina! Mirno! To je cirkus, ne pa tržnica! Alo, mirno! Slišita?

Mirnooo!!

Sakešvilija se nejevoljno postavita v držo 'mirno'.

SAKEŠVILI Zaprita že enkrat svoja umazana gobca! (stopi k Sakešviliju in mu v obraz pove) Žalost je eksaktna znanost. Kaj nas uči? Da smo tukaj notri vsi Sakešviliji! (se potrka po prsih, nato se obrne k Sakešviliju) Sakešvili, kakšno oceno si imel v osnovni šoli iz predmeta 'Žalovanje v primeru smrti doživljenjskega predsednika'?

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (žalostno) Slabo.

SAKEŠVILI Ker si prdel, mrha nehvaležna!

SAKEŠVILI (se veselo pohvali) Sem bil pa prvi na državnem tekmovanju iz njegovega življenjepisa. Pa vsi vemo, kako je to težko, ker se ves čas spreminja!

SAKEŠVILI (nejeverno zmaje z glavo) Kako so te sploh sprejeli v cirkus?

SAKEŠVILI (to ga prizadene) Vse življenje sem že nekaj slabšega kot drugi, ker ne znam dobro žalovati. Pa kaj, če ne morem takoj potočiti solze. Pa kaj, če izpuščam pline med žalovanjem. Kdo pa vidi v mojo notranjost, koliko mi je zares hudo?!

SAKEŠVILI Raje ne bi gledal v njegovo notranjost.

SAKEŠVILI A bi pristal na preizkus z detektorjem laži?

SAKEŠVILI Nočem na natezalnico!

SAKEŠVILI Sakešvili, kaj si bojo pa ljudje mislili?

SAKEŠVILI Da smo butasti Stermecki.

SAKEŠVILI Ja, ti so res eni čudni tiči! Skoraj vsi so že Sakešviliji.

SAKEŠVILI A torej niso izumrli?

SAKEŠVILI En je še.

SAKEŠVILI Samo ta je v tujini.

SAKEŠVILI Kje pa?

SAKEŠVILI V tujini.

SAKEŠVILI Mislim, kje pa – kje je sedaj?

SAKEŠVILI Baje je v nekem cirkusu za rekviziterja.

Nastane tišina. Sakešvilija se kot v nekem novem spoznanju zagledata v Sakešvilija. Ta začne mencati in drsati z nogo po tleh. Nato se urno požene v beg.

SAKEŠVILIJA Izdajalec!

Sakešvilija se poženeta za njim. Vpijejo in se lovijo med občinstvom. Sakešvilija izvlečeta revolverja in pričneta streljati na Sakešvilija. Ta jima ne bodi len vrne. Nastane pravi strelski obračun. Dokler Sakešvili ne pobegne skozi vrata dvorane, onadva pa hajdi takoj za njim. Še vedno se za kak trenutek slišijo strelji in vpitje. Še preden pa direndaj zunaj potihne, na oder veselo privriska Sakešvili. Oblečena v enako dolgočasno obleko kot Sakešviliji poskakuje in strelja v zrak ter radostno vzklika ...

SAKEŠVILI Juhu! Juhu! Juhuhuhuhu!! Živela ženin in nevesta! Živela ...!

Se nenadoma začudena ustavi ...

SAKEŠVILI Kaj pa? Kaj ...? (se zmedeno ozira naokoli, nato vpraša občinstvo) Kaj ni poroka? Zdelo se mi je, da slišim streljanje, pa sem mislila ... (obraz ji postane otožen) Ko je poroka, dobimo bone za srečo.

Nato pospravi revolver in sede na skalo ... vzdihne ... in čez hip prične ...

SAKEŠVILI Jaz sem Sakešvili, ki lahko rojeva otroke. Pri nas ni spolov, je le spol doživljenjskega predsednika. (skloni glavo) Hvala mu.

Ljubezen je samo ena. Tista do našega velikega doživljenjskega predsednika. (skloni glavo) Hvala mu. Če te ujamejo, da ljubiš koga drugega, ti vzamejo ime. Brez imena pa moraš v taborišče.

(vstane in pamfletarsko pove) Naša čustva, razmišljanja in dejanja ne smejo izražati ničesar drugega razen spoštovanja do našega doživljenjskega predsednika Sakešvilija! (skloni glavo) Hvala mu. (sede)

Preden sem se poročila, sem nekaj časa delala v taborišču. Tam preživiš, če si Sakešvili, drugače pa ne. Morala sem ugotavljati, kateri od Nesakešvilijev je ohranil željo do svojega lastnega dostojanstva. Če sem pri komu opazila kaj takšnega, sem ga takoj prijavila.

Tam sem spoznala svojega moža.

Ne boste verjeli, kje vse ljudje skrivajo svoja dostojanstva. V najpreprostejših rečeh: v zemlji, soncu, kamnih, v letnih časih ... v drobcenih žuželkah stenicah, bolhah, pajkih ... v vsakodnevnih predmetih ... žlici, glavniku, igli ... v spominu – ena sama misel na dom je dovolj, ena sama misel na ljubljeno osebo, verz, filozofski rek ...

Ni bilo lahko delo. Najprej sem morala premagati svoje dostojanstvo. (vstane in pamfletarsko pove) Jaz sem svoje dostojanstvo premagala tako, da sem se dala posiliti že kot rosno mlada deklica! (sede nazaj in razloži občinstvu) Sakešviliji, ki posiljujejo, dobijo bone za vino. Današnje generacije Sakešvilijev se že rodijo s pravo vrednoto dostojanstva. Posiljujejo le še priseljence.

Nenadoma zasliši šum in se obrne. Z leve strani odra, skrit za zaveso, se pojavi Sakešvili. Nagne se le toliko naprej, da ga vidi le delček. Glasno šepetata ...

SAKEŠVILI Pst! Pst!

SAKEŠVILI (presenečeno vzklikne) Sakešvili?!

SAKEŠVILI Pst!

SAKEŠVILI A te nista ujela?

SAKEŠVILI Kaj misliš?

SAKEŠVILI Zakaj pa se skrivaš?

SAKEŠVILI Pst! Sem pridi.

SAKEŠVILI Zakaj?

SAKEŠVILI Pridi, no. Nekaj važnega ti bom povedal.

SAKEŠVILI Daj mir, nor si!

SAKEŠVILI Nisem. Pridi sem, no. (ji maha z roko, naj vendar pride)

SAKEŠVILI Zakaj pa ti ne prideš sem?

SAKEŠVILI Bolj varno je tu. (se ozira naokoli v strahu, da ju kdo ne opazuje) Pridi no.

SAKEŠVILI No prav.

Sakešvili nerada gre do Sakešvilija. Sicer nehata šepetati, a pogovor še nekaj časa ohrani dobršno mero zaupnosti.

SAKEŠVILI Kaj je?

SAKEŠVILI Prišla je direktiva od zgoraj ...

SAKEŠVILI Zgoraj? (pogleda v strop)

SAKEŠVILI Ne glej gor, no. Tako se samo reče. Pomembna je direktiva. Poslušaj. (se ves čas v strahu ozira naokoli, da ju kdo ne bi zalotil)

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Ne bomo več Sakešviliji.

Sakešvili se prične smejti.

SAKEŠVILI Pst!

SAKEŠVILI Če pa take razdiraš!

SAKEŠVILI Smej se, ja. Samo ko se boš naslednjic komu predstavila, pazi – lahko te stane glave.

Te besede in način, kako jih je Sakešvili povedal, Sakešvili zresnijo in prestrašijo ...

SAKEŠVILI Kako to? Kako to, da ne bomo več Sakešviliji?

SAKEŠVILI Ja stari bedak je mrtev.

SAKEŠVILI Stari bedak?

SAKEŠVILI Ja, Sakešvili – predsednik, ne.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu ...

SAKEŠVILI Pusti zdaj to. Pijavka je crknila.

SAKEŠVILI (se zgrozi) Kako pa govoriš o njem?

SAKEŠVILI Saj je res.

SAKEŠVILI Res si zmešan.

SAKEŠVILI Tvoj mož se zdaj piše drugače.

SAKEŠVILI Kako?

SAKEŠVILI Ne vem. Lahko je kar koli.

SAKEŠVILI Stermecki?

SAKEŠVILI Tvoj mož je gotovo kaj drugega.

SAKEŠVILI Zakaj to misliš?

SAKEŠVILI Veliko ve o tujini.

SAKEŠVILI (prepričano) On nima pojma o tujini.

SAKEŠVILI Mogoče kdaj prej, zdaj pa je drugače. Veš da tukaj ljudje dobivajo delo za svoj denar?

SAKEŠVILI (nejeverno) Veš, da. Ti je on to rekel?

SAKEŠVILI Slišal sem, ko sem bil v nezavesti. Rekel je, da je naše kmetijstvo uničilo vodstvo.

SAKEŠVILI In ti to verjameš?

SAKEŠVILI Saj ti pravim, da sem bil v nezavesti. Pa ti? A ti res verjameš, da sem nor?

SAKEŠVILI Podelal si se v foyerju.

SAKEŠVILI Sila je bila.

SAKEŠVILI Gledalca si fental.

SAKEŠVILI Joj, si malenkostna.

SAKEŠVILI Vse živali si izpustil, rekvizite prodal ... Kje sploh imaš denar?

SAKEŠVILI Zapravil.

SAKEŠVILI Zakaj?

SAKEŠVILI Za bone.

SAKEŠVILI (presenečeno) A jih tukaj imajo?

SAKEŠVILI Na črnem trgu se da vse dobiti.

SAKEŠVILI In za kaj?

SAKEŠVILI (pomenljivo) Saj veš za kaj.

SAKEŠVILI Res si nor.

SAKEŠVILI Oprosti.

SAKEŠVILI Moral bi na odvajanje.

SAKEŠVILI Saj sem bil.

SAKEŠVILI Ni ravno uspelo, kaj?

SAKEŠVILI Če pa tako uživam!

SAKEŠVILI Mogoče se ti zaradi tega meša.

SAKEŠVILI V glavnem, prekletu pazi, vsi smo zdaj nekaj drugega.

SAKEŠVILI Kako pa sploh veš, da je v resnici tako? (se odmakne od njega) A me preizkušaš?

SAKEŠVILI Ne. Stvar je resna. Morava ugotoviti, kaj smo po novem. Se še ne ve. Bijejo se intenzivni notranji boji. Več frakcij je in vsaka vleče na svojo stran. Lahko smo karkoli: Colbert, Sirotko, Jodorowski, Conti, Bratko, Sonnenlietner, Spraga, Zorba, Milivojević, Kuntner, Johannsonn, Bela, Bono, Strummer, Suko, Parker, Strauss, Alvarez, Stroboskovski, Fujimoto, Blake, Varga, Tibodabo, Weber, Jing, Miklavec ... A nisi ti bila včasih Miklavec?

SAKEŠVILI Ne. To je bil mož. Jaz sem Loebe.

Sakešvili naveličano vzdihne in prične zamišljeno korakati sem in tja čez oder. Sakešvili ji sledi.

SAKEŠVILI Kolikokrat še?

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Bomo morali zamenjati?

SAKEŠVILI A ti si zamenjala?

SAKEŠVILI Seveda. Saj ti pravim, da sem bila Loebe.

SAKEŠVILI Jaz še nisem.

SAKEŠVILI A ti si že ves čas Sakešvili?

SAKEŠVILI Ja.

SAKEŠVILI Torej so bili že tvoji starši Sakešvili?

SAKEŠVILI Ne.

SAKEŠVILI Kaj pa?

SAKEŠVILI Ne vem.

SAKEŠVILI Kako ne veš?

SAKEŠVILI Nisem jih poznal.

SAKEŠVILI Potem si Nesakešvili.

Sakešvili jo začudeno pogleda, nato se zamisli ... čez čas ...

SAKEŠVILI Potem si tudi ti Nesakešvili.

SAKEŠVILI Jaz sem Loebe.

SAKEŠVILI Leobe ni Sakešvili.

Tišina ... gledata v občinstvo ... čez čas ...

SAKEŠVILI Naš veliki doživljenjski predsednik tudi ni bil Sakešvili.

SAKEŠVILI Kaj pa? Stermecki?

SAKEŠVILI Ne. Mislim, da je bil Bauman.

Tišina.

SAKEŠVILI (skloni glavo in tiho reče) Hvala mu.

Sakešvili zavije z očmi. Tišina ...

SAKEŠVILI Kdo pa je Sakešvili?

SAKEŠVILI Sakešvili je bil njegov morski prašiček.

SAKEŠVILI Šment, vedno se mi je zdelo to ime sila čudno!

SAKEŠVILI Strašno je bil navezan nanj. Zelo rad ga je imel. Oče ga je pretepal ...

SAKEŠVILI Ubogi prašiček.

SAKEŠVILI Ne prašička, Sakešvilija.

SAKEŠVILI Aja, Baumana.

SAKEŠVILI Baumana, ja.

SAKEŠVILI Njegova zgodba je žalostna.

SAKEŠVILI Čigava?

SAKEŠVILI Od Stermeckega.

SAKEŠVILI Kaj pa ima on zdaj s tem?

SAKEŠVILI Stermecki je njegov pravi oče.

SAKEŠVILI Zakaj pa je Sakešvili bil Bauman? A je Stermecki tudi bil morski prašiček? A so obema dali potem ime Bauman?

SAKEŠVILI Tega pa ne vem. Vem samo, da je Stermecki sestavljenka iz dveh priimkov.

SAKEŠVILI Katerih?

SAKEŠVILI Ster in Mecki.

SAKEŠVILI No, saj tudi Sakešvili bi lahko bila.

SAKEŠVILI Ne, Sakešvili je ena sama beseda.

SAKEŠVILI Kaj pa Bauman?

SAKEŠVILI V redu je, hvala. Zakaj vprašaš?

Se pričneta režat. Ko se umirita, opazita, da poleg njiju stojita Sakešvilija. Najprej se nekaj trenutkov merijo z očmi ...

SAKEŠVILI Zdravo.

SAKEŠVILI Zdravo kdo?

SAKEŠVILI Ja vidva.

SAKEŠVILI Kdo – midva?

SAKEŠVILI Vidva ...

SAKEŠVILI Kdo pa sva midva?

SAKEŠVILI Ja vidva, kdor pač sta.

SAKEŠVILI A ne veš?

SAKEŠVILI Seveda vem.

SAKEŠVILI No, kdo je ona?

SAKEŠVILI Ja, kdo si ti?

SAKEŠVILI Kaj te briga! Ti povej?!

SAKEŠVILI Ti prva.

SAKEŠVILI Ti prvi.

SAKEŠVILI Ti.

SAKEŠVILI Ne črhni niti besede, dokler ne izveva, s kom imava opravka.

SAKEŠVILI Veš kaj, ne bosta se izmazala. Midva dobro veva, kdo sva.

SAKEŠVILI No, kdo?

SAKEŠVILI Na limance pa naju ne boš! Midva veva, vidva pa ne.

SAKEŠVILI No, potem pa povejta!

SAKEŠVILI Aha – da bi bila potem vidva isto? Ni šans.

SAKEŠVILI Če bi vedela, bi takoj povedala.

SAKEŠVILI Kaj boš ti govorila, ko pojma nimaš, kdo si.

SAKEŠVILI No, kar lepo povejta. Nič ne bo hudega.

SAKEŠVILI O, tako pa to ne gre.

SAKEŠVILI O, seveda gre.

SAKEŠVILI Misliš?

SAKEŠVILI Absolutno.

SAKEŠVILI Nista ravno prepričana.

SAKEŠVILI O, pa še kako sva prepričana! Tako prepričana, da natanko veva.

SAKEŠVILI No, pa povejta.

SAKEŠVILI Sem rekel – vidva prva ...

Tišina.

SAKEŠVILI Nekdo bo moral.

SAKEŠVILI (vzdihne) Ja, nekdo bo moral.

SAKEŠVILI Kaj pa če ...

SAKEŠVILI (takoj zapopade) Ja?

SAKEŠVILI ... sva midva ... tisto od prej?

SAKEŠVILI Kaj pa je tisto od prej?

SAKEŠVILI Ja, no ... tisto od prej.

SAKEŠVILI Prej prej ali zdaj prej?

SAKEŠVILI Mislim, da prej prej. A je zdaj prej kaj drugače?

SAKEŠVILI Mogoče.

SAKEŠVILI Mislita?

SAKEŠVILI Kaj vem. Sta vidva zdaj isto kot prej?

SAKEŠVILI Hm ... ne vem. A bi morala biti?

SAKEŠVILI Nič ne rabita. Samo bodita, kar sta.

SAKEŠVILI Saj sva. Z dušo in telesom.

SAKEŠVILI In kaj je to?

SAKEŠVILI Telo je to, kar vidita, duša pa je tisto nevidno znotraj nas.

SAKEŠVILI In kako se vse to skupaj imenuje?

SAKEŠVILI Pa kaj je to tako važno?! Sem, kar sem!

SAKEŠVILI Ja, saj tudi midva. Samo ...

SAKEŠVILI Samo kaj?

SAKEŠVILI Da ni to kaj napačnega?

SAKEŠVILI Ah, bejži bejži, deset let smo že skupaj v tem cirkusu. Ni vrag, da se ne bi znali zmeniti.

SAKEŠVILI Devet let? A ni več?

SAKEŠVILI Ne, natanko osem.

SAKEŠVILI Ja, dolgih sedem.

SAKEŠVILI (Sakešvili) A se tudi tebi zdi šest?

SAKEŠVILI Ja, res je, bo že kakih pet.

SAKEŠVILI Štiri leta hitro minejo.

SAKEŠVILI Naslednji mesec dopolnimo tri.

SAKEŠVILI Dve ni tako velika številka.

SAKEŠVILI Skupaj smo že celo leto.

SAKEŠVILI Ko bo za nami prvi mesec, bo dosti lažje.

Za hip umolknejo. Zdi se, da jih nekaj hudo bega ...

Prvi se zdrami Sakešvili.

SAKEŠVILI No, torej, kako je ime tvoji ženi?

SAKEŠVILI Naj sama pove. No, draga?

SAKEŠVILI Tebe je vprašal. A si pozabil?

SAKEŠVILI Dame imajo prednost.

SAKEŠVILI Pri nas spolov ni.

SAKEŠVILI Kje pri vas?

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Kje pri vas? Kako se imenujete?

Nastane tišina. Nenadoma Sakešvili prične odpenjati hlače.

SAKEŠVILI Kaj pa počneš?

SAKEŠVILI Slačim hlače.

SAKEŠVILI Zakaj?

SAKEŠVILI Podelal se bom.

SAKEŠVILI Tukaj?!

SAKEŠVILI Si nor?! Ni šans!

SAKEŠVILI Saj to ni foyer!

SAKEŠVILI Samo režiser se lahko podela na odru.

Sakešvili spusti hlače in počepne.

SAKEŠVILI Da si ne bi drznil!

SAKEŠVILI Daj no, Sakešvili, saj ne moreš tako.

SAKEŠVILI (se obrne k občinstvu, dvigne roke in oznani) Dame in gospodje, rekviziterju se je zmešalo!

SAKEŠVILI Kako – rekviziterju?

SAKEŠVILI Ja njemu, ne. (pokaže na čepečega Sakešvilija)

SAKEŠVILI Jaz sem rekviziter.

SAKEŠVILI Ja, on.

SAKEŠVILI Vsak, ki se mu zmeša, je rekviziter.

SAKEŠVILI Aja?

SAKEŠVILI Ja.

SAKEŠVILI Jaz sem pa mislila ...?

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Da je to služba.

SAKEŠVILI Smešno! Zakaj pa?

SAKEŠVILI Ker uporabljamo rekvizite in rabimo rekviziterja, da skrbi za njih.

SAKEŠVILI A jih imamo?

SAKEŠVILI Ne.

SAKEŠVILI No, vidita.

SAKEŠVILI Ampak to samo zato, ker se je rekviziterju zmešalo in jih je prodal.

SAKEŠVILI Na črnem trgu?

SAKEŠVILI Črnem, ja. Kaj je važna barva.

SAKEŠVILI Črna sploh ni barva.

SAKEŠVILI In zakaj, vas vprašam?

SAKEŠVILI Tako je to na tem svetu.

SAKEŠVILI Sprašujem, zakaj je prodal rekvizite?

SAKEŠVILI Ja, ker se mu je zmešalo.

SAKEŠVILI No, vidite. In tudi ta bi jih prodal, zdaj ko je zmešan.

SAKEŠVILI Oprosti, meni se pa on res ne zdi nor.

SAKEŠVILI (užaljeno) To so zlobna natolcevanja ...

SAKEŠVILI Saj se niti podelal nisi.

SAKEŠVILI (žalostno) Zaprt sem. (nato se spomni) Kaj pa če ubijem kakšnega gledalca?

Nastane tišina. Stoječi Sakešviliji se spogledajo.

SAKEŠVILI Seveda, naj ubije kakšnega gledalca, pa bomo videli.

SAKEŠVILI Itak niso del predstave.

SAKEŠVILI Mogoče ga to odpre.

SAKEŠVILI Ja, točno to bom naredil! Dva bom fental, boste videli! Tri, štiri, pet! Tako učinkovitega rekviziterja ta cirkus še ni imel!

Ugasne luč. Sakešvili zavpije ...

SAKEŠVILI Jaz ne mislim več čistiti foyerja!

Luč se vrne.

SAKEŠVILI Škoda. (vstane in si obleče hlače)

SAKEŠVILI Ne skrbi, draga, sem v foayer postavil kahlo.

SAKEŠVILI Ni to malo prepozno?

SAKEŠVILI Nikoli ni prepozno. Vedno se lahko komu zmeša.

SAKEŠVILI Ti se pa nekam dosti spoznaš na vse to?

SAKEŠVILI Seveda se. Saj je bil rekviziter.

SAKEŠVILI (presenečeno Sakešvilijema) On? (presenečeno Sakešviliju) Ti?!

SAKEŠVILI Ja. Tri leta sem preživel v rekviziterski bolnici.

SAKEŠVILI (prikima v potrditev) Hud primer.

SAKEŠVILI Zakaj pa jaz nič ne vem o tem?

SAKEŠVILI Še nikoli nisi bila rekviziterka?

SAKEŠVILI Ne. Samo odrski tehnik.

Sakešviliji se takoj odmaknejo od nje in stisnejo v gručo. Preplašeno jo gledajo.

SAKEŠVILI (je presenečena, da so tako reagirali in nekoliko v strahu) Kaj je? A je to tako narobe?

SAKEŠVILI Samo to nam prosim, povej, kam si hodila na veliko potrebo?

SAKEŠVILI Ja kam. Tja kot vsi normalni.

SAKEŠVILI Pusti zdaj 'normalni'. Samo povej, kam?

SAKEŠVILI Ja, povej.

SAKEŠVILI Povej!

SAKEŠVILI Tja kot vsi.

SAKEŠVILI In to je?

SAKEŠVILI Med občinstvo.

Sakešviliji se še korak odmaknejo od nje. In takoj pričnejo med seboj na veliko šušljati.

Sakešvili jih najprej prestrašeno gleda, nato pa jadrno krene med gledalce. Sakešvili ji takoj zavpije ...

SAKEŠVILI Da si ne bi drznila!

A Sakešvili ne uboga. Sakešvili hoče za njo, a ga Sakešvili ustavi.

SAKEŠVILI Počakaj.

SAKEŠVILI Kaj je?

SAKEŠVILI Ko se rekviziterju zmeša, ubija gledalce, kaj pa odrski tehnik?

SAK EŠVILI Mislim, da nastopajoče.

Zgroženo se spogledajo. Sakešvili se razgleduje med občinstvom.

SAKEŠVILI Mater sakešvilsko. (si gre živčno skozi lase) Potem je bolje, da je tam.

Sakešvili prikima.

SAKEŠVILI Upam, da jo sakešvili piči.

Sakešvili se obrne k njim in jim sila resno in od samega srca pove ...

SAKEŠVILI Jaz nisem Sakešvili in nikoli nisem bila. Vse bi dala zato, da bi mogla biti ponosni Sakešvili brez dostojanstva, ki zaupa z vsem svojim srcem v svojega doživljenjskega predsednika, ampak nisem.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Rada bi končno svobodno zadihala in ne hrepenela več po nemogočem, ker globoko v sebi vem, da nisem Sakešvili. Ne morem si več lagati. Storite z mano, kar vam je volja ...

SAKEŠVILI Bodi vesel, tvoja žena ni nora.

SAKEŠVILI Saj bi mi to res težko prikrila.

SAKEŠVILI Tudi ti si meni, da si bil rekviziter.

SAKEŠVILI Ljubica, to je bil bolj hobi ...

SAKEŠVILI To zdaj ni več važno. Zapuščam te.

SAKEŠVILI Zapuščáš? Kako?

SAKEŠVILI Grem na njihovo stran.

SAKEŠVILI Njihovo? Katero 'njihovo'?

SAKEŠVILI Najbrž bo ostala z občinstvom.

SAKEŠVILI (zgroženo) Oni se ja vsak po svoje imenujejo!

SAKEŠVILI Prav zato.

SAKEŠVILI Veš kaj je to za enih imen! In sami so želeli priti na predstavo.

SAKEŠVILI Čudovito!

SAKEŠVILI Kaj pa najini otroci doživljenjskega predsednika Sakešvilija?

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (lopne enega in drugega) Dajta mir s tem!

SAKEŠVILI Vsi so tvoji. Lagala sem ti.

SAKEŠVILI (ves iz sebe) Kako moji ...?

SAKEŠVILI Ja, tvoji. Ti si jih spočel.

SAKEŠVILI Samo moji? Niti en ...?

SAKEŠVILI (odkima) Ne.

SAKEŠVILI U, to bo pa treba kar nekaj čokolade vrniti.

SAKEŠVILI In ta položaj.

SAKEŠVILI Kako si mi lahko kaj takega naredila? Kakšna sramota!

SAKEŠVILI Kaj se zdaj cmeriš, saj si bil skozi pijan!

SAKEŠVILI Prekleti boni za vino!

SAKEŠVILI (dvigne roko) A lahko samo nekaj vprašam?

SAKEŠVILI Ja ...?

SAKEŠVILI Je kakorkoli možno, da je kakšen moj?

SAKEŠVILI Kdo?

SAKEŠVILI Vajin otrok.

Sakešvili se najprej zamisli, nato pa prikima.

SAKEŠVILI Možno, ja.

SAKEŠVILI Kaj pa moj?

SAKEŠVILI Tudi.

SAKEŠVILI (si gre živčno z roko skozi lase in v silnem strahu vpraša) Ljubica, kaj ta sedaj, ki ga nosiva ... tudi ... tudi ... tudi ta ni od velikega predsednika?

Oba Sakešvilija se umakneta od Sakešvilija, da ju ne bi mogel doseči, in sklonita glavo.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (se nežno pogladi po trebuhu) Ne. Najin je! Samo najin! (sreča ji zasije na obrazu) Naj živijo najini otroci!

SAKEŠVILI Si nora?! Lahko bi bil zadnji, ki ga je naredil! Se zavedaš, kakšna čast?! Kako naj sedaj pogledam komu v oči? In takšna podobnost – izrezljani predsedniki ...

SAKEŠVILI Nobenega predsednika ni.

SAKEŠVILI Hvala ... (že hoče skloniti glavo, ko mu pride na misel, kaj je slišal – takoj jo dvigne) Kaj?!

SAKEŠVILI Sem si kar mislil.

Sakešvili se obrne k občinstvu in poetično pove ...

SAKEŠVILI Samo veter je, ki poje okoli vogalov in nosi misli vseh nas od srca do srca; samo sonce je, ki polni prazne tolmune naših duš s toplim nektarjem sprijaznjenja; samo zemlja, ki nas hrani s spokojem, da nam ima težka glava kam omahniti; samo voda brez izvira, ki nas pretaka, a nas ne premika ...

SAKEŠVILI Kaj pa govori?

SAKEŠVILI Ne vem. Ne razumem tega jezika.

SAKEŠVILI Vsem se je zmešalo.

SAKEŠVILI Kaj pa nama?

SAKEŠVILI Z nama je vse v redu. Midva sva Sakešvilija, mar ne?

Nastane tišina, ki se hitro spremeni v nelagodno.

SAKEŠVILI Mar ne?

Nihče mu ne odgovori, zato še glasneje vpraša ...

SAKEŠVILI Mar ne?!

SAKEŠVILI Kaj vem.

SAKEŠVILI Kako 'kaj vem'? Sva Sakešvilija ali nisva? Vsa ta leta ... (ga hlipa in cuka med govorjenjem) Koliko sva dala skozi ... demokratična ljudska ... doživljenski ... foyer ... slon ... opica ... škorpijoni ... piton ... zajci ... kahla! Zmešalo ... rekviziter ... (nato nenadoma pade na kolena in bridko zajoče) Jaz nočem izgubiti edinega, kar poznam! Edinega, kar znam! Edinega, kar sem! Če bom spet Miklavec, se mi bo zmešalo! (tragično skloni glavo)

SAKEŠVILI Sakešvili?

SAKEŠVILI (dvigne glavo in jo pogleda – vesel, da se lahko na to ime odzove) Ja ...? Saj sem, a ne ...?

Sakešvili se vrne na oder in pomaga Sakešviliju vstati. Sakešvilija od strani opazujeta.

SAKEŠVILI Vstani!

SAKEŠVILI Torej ne boš ostala z njimi? (pokaže na občinstvo)

SAKEŠVILI Ne. (ga nežno poboža)

Sakešvili se odpravi.

SAKEŠVILI Kam pa ti zdaj?

SAKEŠVILI Grem po dokumente.

Sakešvili izgine za zaveso.

SAKEŠVILI Kaj pa govori?

SAKEŠVILI Gre po dokumente.

SAKEŠVILI (se nenadoma spomni) Ej, počakaj! Kaj pa če ...?

SAKEŠVILI Kaj?

SAKEŠVILI Kaj pa če je spet kaj vdrlo?

SAKEŠVILI (stopi tesno k njemu) Misliš zaradi tiste enačbe?

SAKEŠVILI Mogoče.

SAKEŠVILI Možno, ja.

SAKEŠVILI Nehajta nakladati. Vem, kaj smo.

SAKEŠVILIJA Kaj?

SAKEŠVILI (poetično) Samo veter je, ki poje okoli vogalov in nosi misli vseh nas ...

SAKEŠVILI Daj nehaj s tem patetičnim sranjem! Saj nismo v šoli.

Priteče Sakešvili. Ves vzhičen stopi na skalo in s kupom papirjev v roki oznani ...

SAKEŠVILI Dokumente imam!

SAKEŠVILI Kaj pa je to?

SAKEŠVILI V dokumentih je uradno zavedeno, kdo si.

SAKEŠVILI (mu je takoj jasno) Seveda!

SAKEŠVILI (Sakešviliju) A nisi vse prodal?

SAKEŠVILI Imela je rezervne! (pokaže na Sakešvili)

SAKEŠVILI (ogorčeno) Po rezervni torbici si mi šel brskat? Kako si drzneš?!

SAKEŠVILI (nestrpno) No, pokaži že!

Sakešvili sestopi s skale. Vznemirjeno se zberejo okoli njega in staknejo glave, da preberejo s papirjev, ki jim jih Sakešvili ponudi v branje.

SAKEŠVILI Tule pogledjte ... Vsak naj prebere zase. Poleg slike piše ...

Jim pokaže in vsak zase prebere ...

SAKEŠVILI Rekvizit.

SAKEŠVILI Rekvizit.

SAKEŠVILI Rekvizit.

SAKEŠVILI Rekvizit.

Spogledajo se. Sakešvili zabriše liste proč.

Nato se postavijo v vrsto vzdolž roba odra. Med njimi je korak ali dva razmika. Skupaj buljijo v daljavo.

Tišina. Čez čas ...

SAKEŠVILI Kaj pa, če smo zajci?!

SAKEŠVILI (z neznanskim olajšanjem) Jaaaaaaa ... točno! Sakešviliji smo!

Z dvema prstoma si na glavi naredijo ušeska, pričnejo skakljati okoli in oponašati zajce.

SAKEŠVILI (radostno) Najsrečnejša bitja na tem svetu!

SAKEŠVILI Živimo v prelepi demokratični republiki Sakešvili!

SAKEŠVILI In vlada naš veliki doživljenjski predsednik Sakešvili!

SAKEŠVILIJ (vzkliknejo v nebo) Hvala mu!

SAKEŠVILI Ki se je rodil z velikim pokom!

SAKEŠVILIJ (vzkliknejo v nebo) Hvala mu!

SAKEŠVILI In se konstantno širi!

SAKEŠVILIJ (vzkliknejo v nebo) Hvala mu!

SAKEŠVILIJ Sakešvili, sakešvili, sakešvili...

Prenehajo biti zajci in pričnejo ponavljati: Sakešvili. Najprej en za drugim, kakor da se pogovarjajo med sabo, a znajo le to besedo, in kmalu vsepovprek, eden čez drugega. Obrnejo se k občinstvu in ga nagovarjajo s Sakešvili ter se rokujejo z njimi. Zraven pričnejo še ploskati ter vzklikati Sakešvili in pozivati publiko, da stori enako, da se dvigne s sedežev in z njimi glasno skandira to čudovito ime: Sakešvili!

Tedaj se še nekdo pojavi na odru.

Sakešviliji utihnejo in ga pogledajo.

SAKEŠVILI Kdo si pa ti?

ŠE NEKDO (blekne) Jaz sem še nekdo.

SAKEŠVILI Ali obstaja še kaj drugega?

Prišlek ne odgovori. Gledajo se. Napetost raste. To traja kar nekaj časa, dokler se še nekdo nenadoma ne zavrti na petah in zbeži z odra. Sakešvili si gre z roko živčno skozi lase, nato najavi ...

SAKEŠVILI Dame in gospodje, režiserju se je zmešalo!

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI (skloni glavo) Hvala mu.

SAKEŠVILI Grem po kahlo ...

Sakešvili se odpravi z odra, ostali pa za njim ...

SAKEŠVILI

Sakešvili, 2013-2015